

★ røde garde

Avisa til Rød Ungdom

nr. 5 — 1977 — pris: 3 kr.

Reis kampen mot eksklusjonen av NSEL!

Sykepleierelevne har allerede fått stor oppslutning i kampen mot eksklusjonene. Trass i NSF's splittelseskampanje, fordømmer skole etter skole dette overgrepet og støtter opp om

NSEL. Men kampen fortsetter, og NSEL trenger langt mer støtte! Rød Ungdom oppfordrer alle progressive til å sende støtteuttalelser fra skoler, elevråd, allmøter, foreninger og klub-

ber. Det er også spesielt viktig at sykepleierne tar opp kravet på avdelinger, møter og i tillitsmannsapparat — NSF-ledelsen skal trekke eksklusjonen tilbake straks!

Støtten skal sendes til:
Norske sykepleierelevers Landslag,
Grønlandsleiret 23,
OSLO 1
Tlf.: (02) 68 88 96

side 7

Bli med på sommerleir

Rød Ungdom arrangerer sommerleire over hele Norge. De to hovedemnene på leirene i år blir folkekrig og revolusjonær skolepolitikk. Hva slags krig er folkekrig? Er det mulig å føre folkekrig i Norge? Kan vi kaste ut ei eller to imperialistiske supermakter ved å føre folkekrig? Hva er revolusjonær skolepolitikk? Hvordan kjemper vi best for ei revolusjonær linje blandt skoleungdommen? Viktige spørsmål for all progressiv ungdom! Bruk ei uke av ferien sammen med annen revolusjonær ungdom. Bli med på sommerleir i Rød Ungdom!

baksida

Brutal politivold i Oslo — Politiet slår med våte skurefiller og batonger!

1. mai markerte et gjennombrudd for kampen mot politivold i Oslo. Aldri før har så mange marsjert gjennom hovedstadens gater med transparenter mot brutal politivold.

Spesielt ungdom som vanker på T-banen i lang tid blitt utsatt for naziinspirert purk som denger løs på ungdommen totalt uten grunn. En spesielt berykta

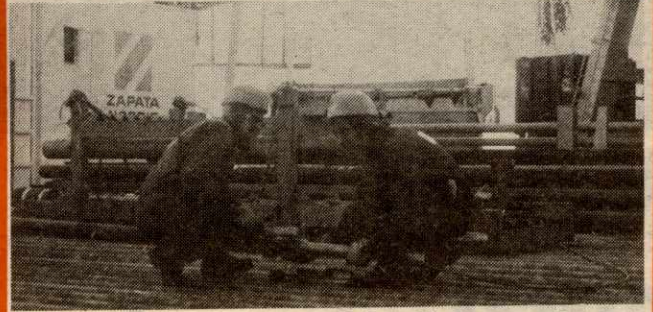
politimann, «Fleskenakken», er kjent for å kommandere to underordna til å holde ungdommen mens han sjøl slår med ei våt skurefille midt i ansiktet! Andre ganger kles ungdom-

men inn i skumgummitrøyer før de blir slått med batonger!

Denne fascistiske polititerroreren blir møtt med militant kamp fra ungdommen i Oslo — se midtsidene.

midtsidene

Phillips og DNA-regjeringa gambler med arbeidsfolks liv og ungdommens framtid

side 2,3 og 4

Marienlyst ungdomsskole i Oslo

side 6

Trusler om utvisning

Katastrofen på Ekofisk viser: Borgerskapet spelar hasard med ungdommens framtid!

DNA-regjeringa må gå!

Den verste oljekatastrofen i Europa til dags dato er «blow out'en» på Bravo-plattformen. Denne ukontrollerte utblåsinga eller «blow out'en» starta fredag 22. april. 4 000 tonn olje pr. døgn renn ut i havet. Så godt som ingen ting av denne oljen vert tatt opp av sjøen. Det finnes ikkje utstyr til det!!!

Ansvar for denne ulukka må Phillipsgruppa og DNA regjeringa ta. Phillipsgruppa eig Bravo plattformen. DNA regjeringa ber det politiske ansvaret for denne ulukka.

Det er DNA sin oljepolitikk som er satt ut i livet på Ekofisk. Det er deira utvinningstempo og sikringstiltak som i dag er blitt avslørt.

Denne ulukka er ikkje den første på Ekofisk, men det er den største. Denne ulukka kan ikkje teiast i hel eller bortforklarast. Det finnes inga formildande omstende som kan ta ansvaret frå regjeringa.

Ulukka kom ikkje som eit sjokk, folk har venta at slikt ville skje, spørsmålet har vore, når vil det skje? Og ulukka er eit resultat av regjeringa og oljeselskapa sin politikk: Maksimal profitt først og framst, sikkerheita til arbeidsfolk på plattformane og vernet av naturressursane i havet har heile tida stått i andre rekke.

Ulukker der menneskeliv har gått tapt har hendt før. Tap av 25 menneskeliv er offentlig,

mange andre har vi ikkje fått vite om. Det var det reine hell som gjorde at dei 112 arbeidarane på Bravo slapp frå det med livet i behold.

DNA regjeringa kjem no med ynkelege freistnader på å skuve skulda for katastrofen over på andre. Dei snakkar om menneskeleg svikt. Og det er til å bli kvalm av når det vert sett i gong politiavhør av alle arbeidarane på Bravo plattformen, kanskje kan den skuldige finnast der. Nei, regjeringa sitt hasardspel med livet til arbeidarane i Nordsjøen og med naturressursane i havet kan ikkje bortforklarast eller skjulast på noko vis.

DNA REGJERINGA
MÅ GÅ!

Nei til boring nord for 62°

Etter ulukka på Bravoplattformen må det vere heilt klart at planane om prøveboring nord for 62° N må skrinleggast. Sikringstiltaka og oljevernberedskapen som finnes har blitt avslørt som det er, lik null.

Det finnes ikkje oljevernberedskap som kan trygge kysten langs Nord-Noreg mot oljekatastrofer. Det var godver i Nordsjøen under utblåsinga på Bravoplattformen. Men til og med det var for dårleg for at dei oljelensene som finnes fungerte. Jo lengre mot nord ein kjem — jo vanskelegare er verforholda. I tillegg er den naturlege evnen til å bryte ned olje i nordlege farvatn, mykje dårlegare enn lengre sør. For jo kaldare vatnet er, jo vanskelegare er det å bryte ned oljen. Den oljeboringa i nord som er planlagt vil foregå på rike fiskefelt eller i nærleiken av slike. Oljeboringa i nord vil dermed direkte true fiskarane sitt livsgrunnlag og boringa vil bli ein farleg trusel mot alt liv i havet.

Nei til boring nord for 62° N.

Tramteateret avslører «oljeeventyret»: «Deep sea thriller»

«Det er løgn at «vi» har funnet olje. Det er de som har oljen, ikke vi. Vi har blowoutene, eksosen, gjelda, arbeidstempoet, timebetalinga, ulykkene og arbeidsgiverne. Det er på tide at vi forlanger å bestemme over vår egen framtid.»

Dette står å lese i TRAM-teatrets program for sitt første stykke Deep Sea Thriller. Etter å ha sett premieren på stykket, vil jeg slå fast at den progressive kulturen har fått et viktig tilskudd.

Grappa kaller stykket «en musikkrevy om Norge i en oljealder». Gjennom sketsjer og sanger med klare eksempler fra virkeligheten får de fram hvordan «oljeeventyret» er et even-

TRAMTEATRET:
DEEP SEA THRILLER

tyr for imperialism og borgerskapet — ikke for vanlige folk.

Første delen av stykket er etter min mening den beste. «Norsk borgeropera» viser på en glimrende måte hvordan privatborgerskapet og statsborgerskapet har fullstendig sammenfallende interesser. «Miss Phillips» avslører imperialismens press på Norge for å sikre seg olje og gass. Parodien på Kontrapunkt er ett av høydepunktene i stykket «Musikken» som presenteres for deltakerne er opp-tak fra noen av verdens største oljekatastrofer, hentet fra virkeligheten. Her er også utblåsinga på Bravo kommet med, til tross for at stykket hadde premiere

bare noen få dager etter at katastrofen inntraff.

Stykket har en klar politisk linje: det stiller seg på arbeidernes, småbøndernes og fiskernes side mot imperialismen og borgerskapet. Det vender seg mot opportunisten og revisjonismen, sjøl om det siste burde kommet tydeligere fram.

Revyen er smekkfull med god musikk og morsomme poenger. Den fortjener å bli sett av mange i hele landet.

Korrespondent,
Oslo.

NB! Grappa er interessert i engasjementer — skriv til TRAM-teatret, Ole Vigs gt. 9, Oslo 3.

Sikkerheita lik null — all boring må stansast!

Den ukontrollerte utblåsinga vart til slutt stansa. 20 000 tonn olje rann ut i havet. Så godt som ingen ting av denne olja har blitt tatt opp. Likevel, i dag vert det gjort febrilske freistadar på å bagatellisere ulukka. Mykje av oljen har blitt brote ned i havet, den viser ikkje lenger på overflata, den nådde ikkje strendene og fekk øydelagd dei. Men folk bit ikkje på freistadane til regjeringa på å bagatellisere følgene av oljeutblåsinga. M.a. dreiv makrellen med gyting akkurat då oljen rann ut. Fiskarane seier sjølv at egga vil verte øydelagd av oljen. Truselen mot fisken i havet og dermed fiskarane sitt livsgrunnlag er grunnen til at fiskarar langs kysten krever stopp i all utvinning til sikkerheita og oljeberedskapen er god nok.

Men utvinninga fortset som før. Berre minutt etter at «heltane frå Texas» hadde fått stoppa utblåsinga var produksjonen på Ekofisk i full gong igjen. Dyrebare minutt i misja for staten og oljeselskapa. Profitt-hungeren styrer produksjonen på Ekofisk!

Det kan skje ei ny ulukke. Det var flaks denne gongen at ikkje dei 112 arbeidarane ombord i Bravo plattformen misste livet. Det var flaks at verforholda var så fine som dei var denne gongen. Sikkerheita og oljeberedskapen er i dag nett den same som under utblåsinga på Ekofisk. Det som er nytt er at regjeringa sine løgner om bra beredskap er avslørte for heile det norske folket. Den beredskapen som finnes mot liknande ulukker er så godt som ingenting.

Likevel seier Kleppe: Innet grunnlag for redusert utvinning. !!! Kor frekk går det an å vere. Og kva seier

Stålsett frå Senterpartiet, representant for den «grøne» lina: Han seier «vi må nedtrappe oljevirksoheten dersom det innen rimelig tid ikke garanteres bedre sikkerhet.» La oss ta sjansen en stund til, profitten må jo sikres. Dette er den «grøne» lina! Til slutt SV sitt syn på den vidare produksjonen på Ekofisk. Det er Berge Furre som stiller harde «krav» til regjeringa: «Produksjonen på Ekofisk bør ikke settes i gang før alle forhold omkring utblåsinga er klarlagt.» Det er ein «undersøkelseskommissjon» sett ned av regjeringa som skal klarlegge alle forhold omkring utblåsinga for regjeringa. Ein kommisjon som vil jobbe på regjeringa sine premisser. Og Berge

Furre synes det er greit at oljeutvinninga fortset på dei andre felt i Nordsjøen.

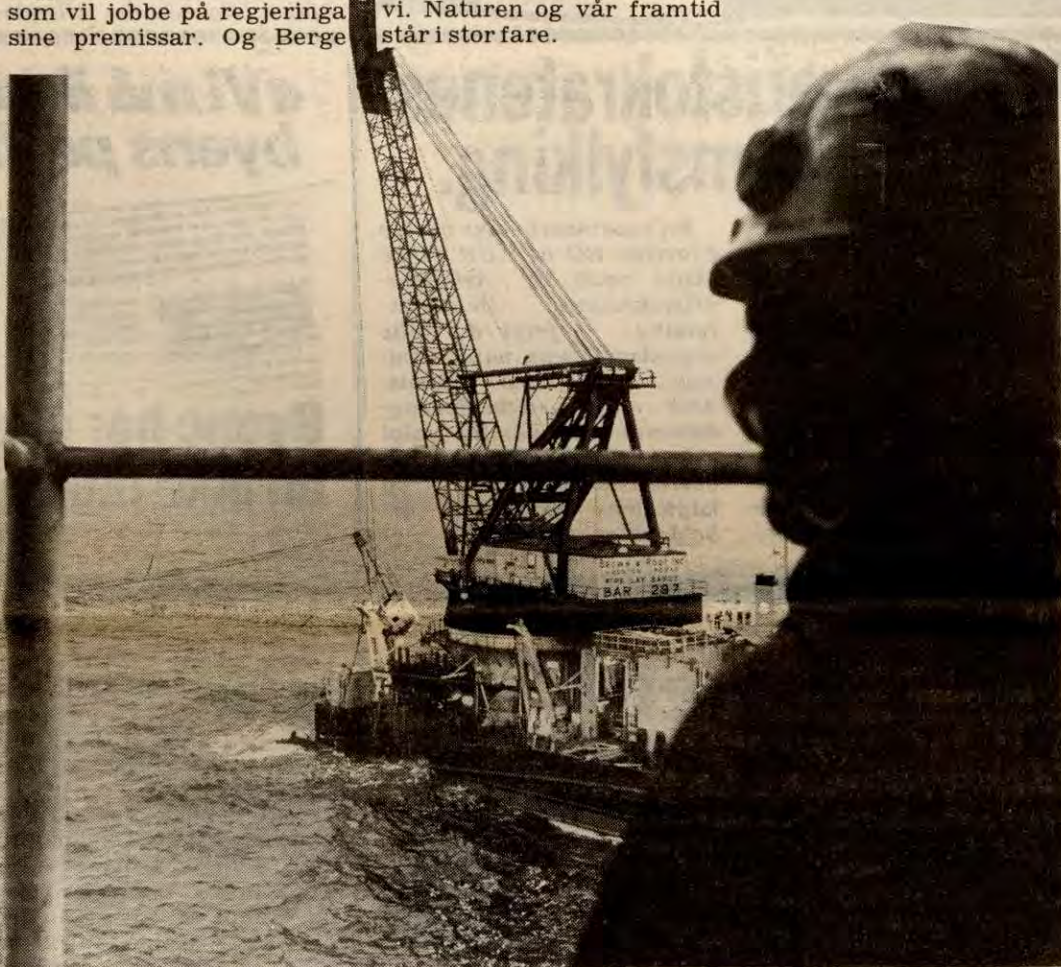
DNA påstår at dei står for eit moderat utvinnings-tempo i Nordsjøen. Dette er langt frå all sanning. Det utvinnings-tempoet som regjeringa har lagt opp til betyr rovdrift!

Rovdrift på oljen — dei kjende oljeressursane vil med DNA sitt «moderate» tempo vere oppbrukt på få år. Uttappinga av oljen skal skje raskast mogleg, og billegast mogleg, på den måten vert profitten størst.

Rovdrift, ikkje berre på oljen, men på naturressursane i havet. Slik som tempoet og arbeidsforholda i Nordsjøen er i dag vil ulukker skje igjen, det veit vi. Naturen og vår framtid står i stor fare.

Rovdrift på arbeidsfolk, sikkerheita deira vert stillt i andre rekke. Utvinnings-tempoet er ein klar trusel mot sikkerheita på plattformane. Trass i teieplikt for arbeidarane i Nordsjøen har mange fortalt med klare eksempel korleis sikkerheitstiltak vert sett til side for å halde tempoet oppe.

Det einaste rette kravet å stille til regjeringa er at all utvinning i Nordsjøen vert stansa til vi har garantiar for sikkerheita og beredskapen. Dette kravet er ingen av stortingspartia villige til å stille, fordi alle desse partia støtter ein politikk: profitten må sikrast, sikkerheita får komme i andre rekke.

Styrk den organiserte motstanden mot statens sin oljepolitikk!

Røde Garde har snakka med to av medlemmene i Oljegruppa i Oslo. Dei fortel her kva politikk oljegruppa står for, korleis dei jobbar. Og dei kjem med ei innstendig oppmoding til folk rundt om i heile landet, ver med og styrk motstanden mot statens oljepolitikk!

— Vi i oljegruppa er ikkje mot boring av olje. Men vi er sterkt i mot den oljepolitikken som staten i dag står for. Katastrofen på Bravoplattformen er eit resultat av statens oljepolitikk. En politikk som går ut på storstilt salg av norske ressurser til imperialistiske oljeselskaper. Profittomsyn vert sett framfor alt anna som sikkerheita til arbeidarane på oljefelta, arbeidsmiljøet deira, sikring mot katastrofer og skikkeleg beredskap i tilfelle katastrofar skjer.

RG: Kva krav er det oljegruppa stiller?

— Vi krev full nasjonal styring med oljevirksemnda. Utanlandsk kapital skal ikkje få spekulere i norsk olje, og vi går mot alle freistadane frå stormaktene til å

vinne rådevelde over norske ressurser.

Vi seier nei til all tilknytning til IEA.

Vi krev at utbygginga av oljevirksemnda må skje langsamt, og at utvinningsakta må senkast. Ulukka på Bravoplattformen har jo avslørt den katastrofale elendige beredskapen og manglande sikkerheita som finnes i dag. Ein må vere trygga mot forureining og ulukker før boring vert sett i verk.

Eit av dei krava vi har jobba mest med er nei til boring nord for 62° N. Jo lengre mot nord ein kjem, jo kaldare vatnet blir, desto vanskelegare vert det å bryte ned olje som har gått til spille i havet. Og når vi i tillegg veit at det oljevornutstyret som finnes i dag ikkje

fungerar i dårleg ver, veit vi at sjansen for øydelegging av naturressursane i havet faktisk er mykje, mykje større enn på Ekofisk. For jo lengre mot nord ein kjem jo vanskelegare vert verforholda.

RG: Kan de fortelje litt om korleis oljegruppa jobbar og kva planar de har i tida fremover?

— Vi er ei gruppe innafor SNM (samarbeidsgruppene for natur- og miljøvern), det finnes ca 10 slike grupper rundt om i landet. Vi er partipolitisk uavhengige og det er medlemmene i gruppa som har diskutert seg fram til den politikken vi i dag står for. Vi har studert oljespørsmålet, vi har jobba mykje for å få vidare dei opplysningane vi sjøl sit med. M.a. står vi på stand, deler ut flygeblad og går på husbesøk. Denne aktiviteten er alle medlemmene i gruppa med på.

Vi driv og lager ein studiesirkel som kjem ut til sommaren og i slutten av mai kjem første nr. av

Oljeflammen, eit tidsskrift som vi skal starte å gje ut med jamne mellomrom.

Den 4. juni skal vi ha ein landsomfattande oljedag der vi skal markere vår politikk. Sjøl om det ikkje er oljegrupper der du bor, så oppfordrar vi deg som er mot staten sin oljepolitikk til å skrive til oss for å få opplysningar og materiale. Og vere med på å gjere 4. juni til ein verkeleg landsomfattande oljedag. Vi oppmodar naturlegvis folk til å starte oljegrupper på heimstaden.

Etter våre erfaringar, ved at vi har snakka med mange folk veit vi at motstanden mot staten sin oljepolitikk er stor og den er veksande. Likevel er ikkje motstanden sterk nok, fordi den er ikkje organisert godt nok. Det kan du vere med på å rette på, ta initiativ til å organisere aktive oljegrupper. Ta kontakt med oss!

Adressa vår: Oljegruppa SNM-Oslo, boks 8293, Hammersborg, Oslo 1, Postgiro 2 24 60 80.

Kommunistisk ungdomsavis i Canada!

«Red Dawn» — «rød dagning» — heter den nye kommunistiske avisa i Canada som utgis av Canadian Communist League (Marxist-Leninist). «Red Dawn» kom med første nummer i februar og et nytt et i april. De anadiske kommunistene forbereder dannelsen av et virkelig marxist-leninistisk parti og ungdomsarbeidsløsheten i Canada er på hele 14%.

I ei slik tid trenger kanadas ungdom «Red Dawn».

Avisas første leder — «Red Dawn» — Ungdommens våpen i kampen for sosialismen — tar opp kampen for å bygge partiet og det kanadiske borgerskapets behandling av ungdommen. Lederen slutter slik: «Men vi kan ikke stoppes! Bevapna med marxismen-leninismen skal

vi stå opp og kjempe for den sosialistiske revolusjonen i Kanada.

Vi skal ta opp kampen mot den høye arbeidsløsheten og dårlige arbeidsforhold. Vi skal kjempe mot undertrykking på skolene og arbeidsplassene.

I tillegg til andre kamper er dette viktige kamper vi må ta opp i kampen for et sosialistisk Kanada!

Det er gjennom disse kamperne «Red Dawn» vil vise arbeiderungdommen at det eneste virkelige alternativet er å bygge et kommunistisk parti som vil lede kampen for sosialismen.»

Vi hilser «Red Dawn» og gratulerer Canadian Communist League (m-l)!

Avisas adresse er: «Red Dawn», C.P. 364, Station Place d'Armes, Montreal, Quebec, Canada.

Grefsen Gymnas:

Rektor nekta Faglig 1.maifront å holde møte

rode garde korrespondent

Faglig 1. maifront på Grefsen Gymnas søkte uka før 1. mai om å få vise filmen «Enhet på klassekampens grunn» i midttimen. Rektors avslag var kontant: «Vi kan ikke vise film hver dag, heller!»

Faglig 1. maifront-gruppa glemte filmen og spurte i stedet om å få et lokale i midttimen til å avholde et møte om 1. mai. Rektor sa da at han ikke kunne gi tillatelse, «fordi Faglig 1. maifront ikke var ei fast organisert gruppe som f. eks. AUF eller Unge Høyre.» Dessuten måtte han ha oppgitt navna på alle som var med i gruppa! Hvis denne betingelsen blei oppfylt kunne han strekke seg så

langt som til å stille et lokale til disposisjon etter skoletid!

1. maiaktivistene tok denne utrolige sensursaka opp på veggavisa — det skulle de visst aldri ha gjort. Han som hadde søkt om tillatelse til å vise film og ha møte blei øyeblikkelig innkalt til rektor og refsa. — Det var ikke lov for enkeltpersoner å skrive på veggavisa, det måtte være ei fast, organisert gruppe!

Denne historia viser at demokratiske rettigheter for skoleelevene ikke kommer rekandes på ei fjøl, men tvert imot må kjempes gjennom. Linja må være å bryte statens sensur-reglement!

«Flying start» med diskotek i AUF

rode garde korrespondent

Diskotek ga «flying start» for Dokka AUF: Det er Oppland Arbeiderblad som i optimistiske vendinger skriver om det ny-starta AUF laget i Dokka.

Når det blir arrangert diskotek på et så lite sted som Dokka møter ungdom fram, samme hvem som arrangerer det. Fritidstilbudene er som oftest få. Men Oppland Arbeiderblad tar det som en selvfølge at disse ungdommene gikk på diskotek for å bli medlemmer i AUF.

1. mai for to år siden hadde AUF diskotek på

Kapp arbeidersamfunn. Da solgte de medlemskort utenfor sammen med inngangsbillettene, slik at folk fikk inntrykk av at man måtte være medlem i AUF for å komme inn på diskoteket. Politikken til AUF kunne ingen av de som solgte medlemskort gjøre greie for, bare at det skulle bli «mye diskotek og anna kjør».

Det er på dette viset AUF laga i Vestoppland har blitt starta. Å lokke ungdommen med diskotek eller andre fritidstilbud og stikke politikken sin under en stol.

★ røde garde

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonærer: 20 60 88
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
bortsett fra juli
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

Miljøvern er klassekamp — stans all utvinning!

Profitt, profitt, profitt! Dette er leietråden i staten sin oljepolitikk. Dette er den politikken som alle partia på Stortinget støtter opp om.

Sosietetsdama frå Bygdø, Gro Harlem Brundtland, har fått tittelen miljøvernminister. Ho «planta eit tre» den dagen utblåsinga frå Bravo plattformen starta. Namnet må jo forsvare. Men oljekatastrofen avslører namnet, profittvernminister kallar vi ho. Ho har visst at ei ukontrollert utblåsing kunne skje — når som helst — ho har visst st i eit slikt tilfelle har vi ikkje utstyr som kan være havet mot katastrofale øydeleggingar. Dette er sanninga om miljøvernministeren. Naturen, fiskarane sitt livsgrunnlag og arbeidsfolk sitt liv og helse får kome i andre rekke.

Dei «grøne»partia, dei er vel for naturvern? Dei grønne partia har støtta staten sin oljepolitikk, dei har støtta den politikken som førte til katastrofen på Ekofisk. Det er ingen av dei som stiller garantiar mot slike ulukker før oljeutvinninga tar til igjen. Det vert for dyrt å stille slike krav, staten taper pengar dersom det blir stopp i utvinninga. Det er dette alle partia på Stortinget først og framst tenker på.

Miljøvern er klassekamp, det einaste rette er å stille krav om stans av all utvinning i Nordsjøen til vi er garantert mot slike ulukker. Det er dette kravet fiskarane langs kysten og størsteparten av det norske folket stiller.

Gro Harlem Brundtland har vore litt borte i ulukkesstatistikk fortel ho til avisene. I følge statistikken er det visstnok ikkje sannsynleg at ei liknande ulukke som den på Bravo plattformen, vil skje i morgon. Ei slik ulukke kan skje i morgon. Skjer den står vi like makteslause. Dette er gambling med arbeidsfolk sitt liv og helse, med naturressursane i havet, med fiskarane sitt livsgrunnlag og med ungdommen si framtid. Derfor krev vi slutt på all oljeboring til vi har garantiar for sikkerheita i Nordsjøen.

klipp & kommentar

Sergej drømmer om å bli direktør

Sovjet-Nytt
No. 14 (2241) 22. årgang
Lørdag 11. 1979

Karrieremuligheter og lederproblemer

En slik karrieredrom er imidlertid ikke så lett å realisere i dag som det var bare for et tiår eller to siden. Konkurransen er større. Når høyere stillinger skal besettes, foretrekkes nå naturlig nok folk med høyere utdanning. Og landets høyskoler og universiteter utdanner årlig bortimot en million høyt skolerte kandidater.

Men det stilles i dag også stadig nye krav til bedriftsledere. Det er ikke nok bare med utdanning. Kunnskaper. Det kreves en særskilt beviselse som leder. De slike evner finner man også ofte blant arbeidere. Det gjelder derfor å gi slike beviselser mulighet til å utfolde seg.

Dette er hverken ei historie fra Farmandredaksjonens idealsamfunn eller en ond sinna fleip om dagens kapitalistiske Sovjet. Artikklene står å lese i bladet til «vennskapssambandet Norge-Sovjet», Sovjet-nytt, for 16. april. Sitatet forteller alt om hva slags ideologi den nye herskende kapitalistklassen i Sovjet spør. Kamp for solidaritet og proletariatets diktatur er erstatta med en helt utrolig streber og karriereholdning. Parola nå er: «Du må bli til noe — helst skal du nå helt til direktørstillingen. I det minste må du for all del ikke bli «vanlig» arbeider.

I en tale på en bedriftslederkonferanse i 1931, sa Stalin følgende om arbeidsledere og høyt utdanna folk: «Men det vi trenger er ikke ledere, ingeniører og teknikere av hvilket som helst slag. Vi trenger ledere, ingeniører og teknikere av det slaget som er i stand til å forstå arbeiderklassens politikk i vårt land, som er i stand til å gjøre denne politikken til sin og som er rede til å gjennomføre den samvittighetsfullt. Men hva betyr det? Det betyr at landet vårt er kommet inn i en utviklingsfase da arbeiderklassen må skaffe seg produksjonsteknikk utdannede intellektuelle fra sine egne rekker, folk som er i stand til å forfekte arbeiderklassens interesser i produksjonen som den herskende klasses interesser.»

Arbeideraristokratens ungdomsfylking.

Klippet er fra «Arbeiderungdommen», avisa til AUF. Under overskrifta «Oppsigelsene svar på terror» får pampene og deres løpegutter breie seg om oppsigelsene på Elektrisk Bureau. Sannheten er det stikk motsatte. Gjennom en sentralt dirigert «fei-dem-ut» kampanje direkte leda fra Youngstorget har pampene pressa 9 kampvillige arbeidere fra jobbene sine.

En sporvisarbeider skreiv i forrige RG at AUF burde skifte navn til «Arbeideraristokratens Ungdomsfylking» — først da ville organisasjonens navn samsvart med dens praksis. AUF og «Arbeiderungdommen» har nemlig valgt side — konsekvent på arbeideraristokratens og kapitalens side mot arbeiderklassen.

Arbeiderbevegelsens ungdomsavis

Arbeiderungdommen

Oppsigelsene ved Elektrisk Bureau er ikke politiske. Det som er skjedd er en reaksjon på terror fra en liten gruppe — terror satt i system. At de oppsagte er AKP-medlemmer faller ikke i denne sammenheng, det er deres opplevelser blant arbeidskamerater som er årsaken til reaksjonene. Vi har alle politiske avskyninger her på EB, men det har aldri vært noe problem. Dette viser at det ikke er folk med en spesiell politisk innstilling vi er ute etter.

«Vi må ikke overdrive byens problemer»

— Jeg er klar over at storbyene har mange problemer, men vi skal ikke overdrive problemene, sier Kai Ekanger som driver aktivt partiarbeid i Byer Arbeider- som har utredet myndighetsområde til bydelsutvalgene.

Enkelte ganger kan en bli litt opprørt over at det er så mange som sier at byene har problemer. Men vi bør fastslå at vi er glade i denne byen, at vi er riktig vei og at bymiljøet også har kvaliteter som en ikke finner andre steder. Ta dette med i betraktning. Det er ikke negativt å ha i blokk som...

Byene har kvaliteter som en ikke finner andre steder

Den gamle «NKP'eren» Kai Ekanger er på farten igjen. For noen få år siden gikk han over i DNA og rykka kvitt opp som statssekretær i justisdepartementet. Som vi ser har han også blitt formann i endel andre komiteer.

Godtfolk på Grünerløkka og Kampen — når skal dere egentlig lære? Skjøner dere ikke at dere må slutte å snakke om bevaring av bomiljøer og forslumming — slikt prat er i seg selv

Den gamle «NKP'eren» Kai Ekanger er på farten igjen. For noen få år siden gikk han over i DNA og rykka kvitt opp som statssekretær i justisdepartementet. Som vi ser har han også blitt formann i endel andre komiteer.

Godtfolk på Grünerløkka og Kampen — når skal dere egentlig lære? Skjøner dere ikke at dere må slutte å snakke om bevaring av bomiljøer og forslumming — slikt prat er i seg selv

problemskapende! Hør nå på Ekanger og forstå at vi er på rett vei! Og glem for all del ikke at det er behov for samarbeid... mellom menneskene... Nei, folkens — slike «læremestre» som Ekanger har vi ikke bruk for. Folk i Oslos gamle bydeler har lært at kamp mot privatkapital og kommunepamper er det eneste som nytter. Denne kampen skaper problemer — for pampene!

SETT DEG INN I HVA «DEN ANDRE SIDEN» MENER

Storbyenes framstilling av okkupasjonshistorien har blitt svært enkle. Den som vil danne seg en selvstendig mening, bør oppsøke seg til hva den andre siden mener om tingene.

«Hvordan lever ordet på en måte som gjør at man kan se tilbake på okkupasjonshistorien. Det er innvalgt og sympatisk.

Hans Fredrik Dahl i Adressavisen

Odd Melsom

PÅ NASJONAL URIASPOST

Supplement til okkupasjonshistorien

Filer hos bokhandlerne eller ved direkte bestilling til INSTITUTE FOR NORSKE OKKUPASJONSHISTORIE (INO) Postboks 10, Sentrum, Oslo 1

Når bestillingen følger bestillingen, sender INO boken postfritt. I tillegg kommer porto og opprykksby i tillegg. INOs postgirokonto er 479 21 31

Nazi-reklame på forsida i Aftenposten

«Sett deg inn i hva den andre siden mener» høres jo svært så uskyldig ut. Det er det ikke. Den andre siden i denne sammenheng er Nazi-Tyskland som okkuperte Norge, og det er de norske Quislingene i Nasjonal Samling.

Gammelnazistene har ikke gått i hi. De holder fremdeles på med sitt. De er like mye nazister i dag som da Hitler okkuperte Norge. De er til og med blitt så modige at de annonserer på første-sida i Aftenposten. La oss ta motet fra dem!

Det er og verd å merke seg at Aftenposten tar inn annonser fra nazistene. La oss ikke glemme at Aftenposten gjennom hele 30-åra forsvarte Hitler og Mussolini fordi de kjempet mot det samme som Aftenposten: kommunismen og Sovjet. Og Aftenposten merka seg slik ut at Goebbels sendte gratulasjonstelegram!

Røde Garde trenger ny heading

Røde Garde har fått nytt format. Det markerer at RG skal være ei avis, mer aktuell og levende enn tidligere. Vi må lage ei avis for ungdom, som griper aktivt inn i deres hverdag og kamp.

For å få til dette må vi forbedre innholdet: utvide korrespondentnettet, bli flinkere til å ta opp saker som angår ungdommens hverdag, styrke evna til å oppsummere og trekke opp retningslinjer for ungdommens kamp. Kort sagt bli et mer effektivt talerør for Rød Ungdom blant ungdomsmassene.

Men skal vi kunne nå virkelig bredt ut til ungdommen, er dette også et spørsmål om form. Avisa må bli mer lettest, ha mere bilder og være oversiktlig satt opp. Det nye formatet er ett skritt på veien til ei tiltalende avis.

En annen sak er «headingen» vår. Forsida er det første folk ser av avisa, som ofte gjør at de bestemmer seg for å kjøpe den. Derfor er det viktig at «headingen» (navnet Røde Garde øverst på avisa) er slagkraftig og fin. Den kan bli mye bedre enn den er i dag! Vi oppfordrer derfor alle leserne våre til å tegne ny heading til avisa. Sett fantasien i sving! Send forslag til Røde Garde, Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

BILLEDTEKST:
Her ser du noen av de «headingene». Røde Garde har brukt siden avisa skifta navn fra Ungsosialisten til Røde Garde i 1970.

RØDE GARDE

Røde Garde

Røde Gard

Avisa til SUF(m) Nr.8 - 1979

røde garde

NR 2.1979 PRIS KR 7

AVISA TIL RØD UNGDOM

Under kapitalismen er kvinnene undertrykt både materielt og ideologisk. Det er vi som får de dårligst betalte jobbene og det er vi som må gå først i krisetider. Men det er også vi som blir misbrukt på det groveste gjennom f.eks. pornografi og reklame.

Kvinnekroppen selges som vare i pornobladene, og kapitalen bruker den unge kvinnekroppen som seksualobjekt i all slags reklame.

Slik skal mannfolka innpodes den vulgære borgerlige ideen om at kvinner bare er verdifulle mellom navlen og kneet, og at de er så «dumme og deilige» at det bare er rimelig å bruke dem som reservearbeidskraft.

Ukebladene er også fulle av denne åpne kvinneforakt. De er vanligvis innretta nettopp på kvinnene. Vi skal sløves ned med kjendiser og kongelige personer, samtidig som de som står bak ukeblad-prensa skal håve inn kjempfortjenester.

Ungdomstida er ei vanskelig tid, og dette veit ukeblad-industrien å utnytte. Derfor finnes det også blader som er spesielt for unge jenter. Vi skal her ta for oss to av disse bladene: «Missekonkurransen» i «Det Nye» og vi skal kikke litt på innholdet i et nytt blad som kalles «Unge Kvinner».

Trygve «Kapital» med nytt blad:

Bli kjent med prinsesse Caroline og ligg med sjefen hvis du vil ha jobb!

Trygve Hegnar, mannen som står bak tidsskriftet «Kapital» og «Kriminalmagasinet», slår til igjen. Denne gangen skal han gjøre penger på unge jenter. «Unge Kvinner» heter det nye bladet, og maken til makkverk skal en lete lenge etter. Sjølv har han sagt at han så en utfordring i å ta opp konkurransen med «Det Nye», og det har han så visst klart! For «Det Nye» er reine barnematen i forhold til Hegnars produkt. Vi skal ta for oss en del av innholdet i bladet for å vise at dette ikke er å ta for sterkt i.

Av reportasjer er det stort sett bare kongelige personer som blir oss servert. Her er først en artikkel om prinsesse Caroline av Monaco — og en boltrer seg i rykter og svada. Lengre bak i bladet følger i tillegg deler av prinsessens garderobe! Her finner en ballkjoler, drakter og der til en virkelig dristig prinsesse i mann folkskjorte og vest!

Videre følger en artikkel om den svenske dronning Silvia, under overskriften «Det virket som hun visste at det skulle dukke opp noe spesielt en vakker dag». Så hvis det er noen jenter som har en fornemmelse av at det vil dukke opp en prins en vakker dag, er det bare å vente. Skjebnen avgjør alt!

Wencke Myhre er heller ikke glemt i dette nummeret. Og artikkelen avslører hemmeligheten bak hennes suksess: «Overskudd i lassevis». Så veit vi da det. Hadde vi bare hatt så mye overskudd som Wencke Myhre, hadde nok den svære seilbåten hun er avbildet i kunnet være vår.

Men det er kanskje likevel ikke det Hegnar vil ha oss til å tro. Disse artiklene er vel heller ment til å komme litt bort fra virkeligheten med. Du skal glemme dine egne problemer, og leve deg inn i prinsesse Carolines vanskeligheter med å

bli kvitt bodygardene når hun skal på nattklubber med de unge menn.

Men Hegnar glemmer heldigvis ikke å konfrontere oss med «vanlige folks» liv og problemer. Til dette formål brukes de såkalte «Historier fra virkeligheten» som bladet er fullt av. Disse er stort sett triste Skillsmisse-historier, historier om voldtekt — og om en kvinne som finner ut at hennes forlovede bedrar henne med en mann, altså er *bifil* (huff!). Og til slutt — toppen av kransekaka: Historien om en kvinne som ligger med sjefen sin for å

få heldagsjobb! Og det kan jo ikke være så ille, for hun fortsetter like godt med det (etter at jobben er sikra). «Jeg var blitt så vant til min sjefs favntak». Her er altså et godt råd til alle kvinner som ikke får arbeid, eller bare får halvdagsjobb: Ligg med sjefen!

Sjøl sagt er heller ikke prins Charles og Liv Ullman glemt. — Og midtsidebilde av ABBA.

Vi tror på ingen måte at Hegnar er noen tosk. Tvert imot er han en ganske dyktig mann når det gjelder å gjøre penger, og nå skal han forsøke å lure unge jenter med et nytt

«dameblad». Mens vi skal drømme oss bort fra virkeligheten ved hjelp av konger og prinsesser, skal Hegnar og gutta sope inn penga. Mens vi sprøytes fulle av løgner om «skjebne» og horoskop, om frilmskuespillers liv og vårens moter i klær, går disse folka i spissen for å spy ut reaksjonær og kvinnefiendtlig ideologi.

Vi ønsker makkverket til Hegnar en snarlig død. I dag er det stadig flere kvinner som nekter å la seg bli dulla med og å bli tjent-skitne penger på. Vi reiser kvinnekampen og sier: Nei til kvinnen som salgsvare!

DET NYE

HVEM BLIR FRØKEN NORGE 1977?

Missekonkurranser:

Fesjå for kapitalen

De såkalte «missekonkurranser» er uttrykk for den mest groteske kvinneforakt vi kan tenke oss. Her stilles unge kvinner med de «flotteste» kroppene opp i rekke og rad, blir gransket og målt som dyr, og den som til slutt går av med seieren, finner vi igjen halv naken på panseret til en hvit Mercedes, eller bare ikledd en kostbar pelskåpe.

«Missekonkurransene» viser flere ting. De viser tydelig den reaksjonære og kvinnefiendlige ideologien som kapitalismen står for. Kvinnene er mindreverdige og dumme, og er kun interessante som seksualobjekt. Men først og fremst skal «missekonkurransene» hjelpe kapitalen til å tjene mer penger. «Verdens vakreste kvinne» skal fortelle alle andre kvinner hva slag sminke og såpe hun bruker, hva slags sigaretter hun røyker og hva slags bil hun foretrekker. Hun selger sin kropp til de sterkeste kapital-interessene, og dette er intet mindre enn rein prostitusjon.

Kvinner i hele verden ser på slike «skjønnhetskonkurranser» med den dybeste forakt og avsky. Vi vil ikke lenger finne oss i å bli behandla på denne måten. Det er derfor blitt litt stillere om slike arrangementer de siste åra.

Ukebladet «Det Nye» står for valget av den såkalte «Frøken Norge» jenta. Også de har sett

seg nødt til å få en litt ny vri på konkurransen. Sjølv skriver de før årets konkurranse: «Inntil 1974 var dette en skjønnhetskonkurranse. Nå vil vi ha tak i en jente som vil noe i forbindelse med skole, yrkesutdanning eller hobby.» Ved hjelp av en litt ny innfallsvinkel vil «Det Nye» forsvare at de fortsetter med denne reaksjonære konkurransen. Nå teller ikke det peneste ansiktet og de fineste formene *alene*, men også om du har «sunn og spennende» interesser eller utdanningsmuligheter. Og det vi får presentert er også en rekke pene unge jenter med artige jobber og interesser. Her har vi jenter som er interessert i krydder eller blomsterdekorasjoner, jenter som vil i bryllup til Hellas eller vil besøke oversettarskole i Geneve. Vi er dristige nok til å tro at jo «penere» jentene ser ut, jo større er vinner-sjansene!

Den nye vrien i konkurransen til «Det Nye» endrer ikke en tøddel ved bladets bruk av kvinnen som salgsvare, og er bare et dårlig forsøk på å skjule den reaksjonære politikken de står for.

Vi må avsløre all reaksjonær kvinneideologi, enten vi finner den i reklame, porno eller ukebladene. Vi må kjempe mot kvinneundertrykkinga på alle områder!

Hvis du stemmer på vinneren, kan du bli en av de 10 heldige som belønnes med støvler eller vesker. Fyll ut stemmeseddelen på side 84 og send den til oss innen fredag 22. april 1977. Adressen er DET NYE, Sørkedalsvn. 10 a, Oslo 3. Merk konvoluttene «Frøken Norge 1977».

En av disse pikene blir
Frøken Norge 1977.
Du bestemmer hvem som vinner.

I dag går startskuddet for Frøken Norge-konkurransen 1977. På de neste sidene presenterer vi de 8 jentene som skal være med og kjempe om tittelen. En av dem får sjansen til å realisere sin ønskedrøm. Du som leser DET NYE bestemmer hvem.

DET NYE begynte med Frøken Norge-konkurransen i 1958. I år er det med andre ord 19. gangen vi arrangerer denne landsomfattende avstemningen. Inntil 1974 var dette en skjønnhetskonkurranse. Fra 1975 ble reglene gjort om. Nå vil vi ha tak i en jente som vil noe i forbindelse med skolegang, yrkesutdanning eller hobby.

Frøken Norge-kåringen er tydeligvis et populært innslag i bladet. Mange kvalifiserte kandidater har strømmet inn. DET NYEs redaksjon har hatt en vanskelig, men morsom jobb med å plukke ut de 8 kandidatene. DET NYE takker alle som har sendt inn hyggelige brev og bilder. Det er dessverre mange vi må skuffe, men en trøst er at vi kårer en ny Frøken Norge neste år.

STØTT LISE!

Lise går i 8. klasse på Marienlyst ungdomsskole. Nå vil rektor og skoleledelse ha Lise bort fra skolen og plassere henne på lukka avdeling, politiavdelinga, på Ullevål sykehus. Lise vil sjøl fortsette å gå på skolen og vennene hennes og mange andre støtter Lise i dette. Støtte har hun fått m.a. ved en underskriftskampanje som venner av henne har satt i gang.

Lise er egentlig fra Spania, men ble plassert i et fosterhjem i Norge fordi hun ble mishandlet av foreldrene. Problemer på skolen og hjemme gjorde at hun ble plassert på institusjon i Tønsberg da hun var 12 år. Seinere kom hun på Statens senter for ungdomspsykiatri i Oslo. Hun orka ikke å være stengt inne der, fikk slippe ut og begynte på Marienlyst ungdomsskole etter jul i år. I denne tida har hun bodd på hybel og klart seg sjøl. Nå vil rektor og skoleledelse ha henne bort fra skolen.

Skoleledelsen nekter å gi Lise en skikkelig begrunnelse for hvorfor de vil utvise henne. Men det er helt klart at skulking og stoffmisbruk er noe av bakgrunnen.

Det er satt i gang en hetskampanje for å få Lise vekk fra skolen. Skoleledelsen har satt fram falske beskyldninger mot henne. Hun har solgt stoff på skolen har de sagt, og de har varslet politiet på Majorstua om

dette. Sosiallærerinnen har ringt hjem til foreldre av venner til Lise og «advart» mot henne.

Reaksjonære krefter på skolen sprer fullstendig falske rykter om Lise, «at hun har vært hore i Rådhusstrøket, at hun har hatt 7-8 aborter» osv. I tillegg blir hun også utsatt for rasediskriminering «si-gøyner-pakk» har blitt slengt etter henne.

Lise har sluttet å bruke stoff og hun er sjøl innstilt på å gjøre ferdig skolen på Marienlyst. Dette blir ikke tatt hensyn til «Nei, du har

så mange problemer Lise» sier barnevernsnemnda. Lise sjøl veit ikke vilke problem de snakker om.

I stedet for å hjelpe og støtte Lise forsøker skoleledelsen å splitte henne fra de andre elevene. Og nå vil de altså utvise henne og sende henne på institusjon.

Lise har hatt mer problemer enn andre ungdommer, hun vet hva det er å være på institusjon. Hun nekter å bli stengt inne igjen og bli putta i piller når hun blir forbanna. Venner av Lise sier også: «Lise skal ikke på institusjon», og de er innstilt på å kjempe for Lise sine rettferdige krav.

Eksemplet med Lise, er et eksempel på trakkasering og fullstendig umyndiggjøring av ei 15 års gammel jente. Vi godtar det ikke, vær med å reise en storm av protester.

SISTE NYTT

Fredag 6. mai vedtok skoleledelsen at Lise skal få gå ut 8. klasse på Marienlyst skole. Dette er en foreløpig seier for Lise og skolekameratene hennes. Aksjonene til støtte for Lise har ført fram i første omgang. Uten den solidariske støtta fra klassekamerater og andre elever ville Lise idag vært på institusjon.

Men det er ennå ikke avgjort om Lise skal få gå 9. klasse. Mye tyder på at skoleledelsen og barnevernsnemnda vil nekte henne det. Derfor er det svært viktig at Lise får mye støtte raskt.

Støtte kan sendes til: Hege Manheim, Nordahl Bruuns gate 6, Oslo 1.

Haraball på Marienlyst

Før 1. mai dette elever på Marienlyst ungdomsskole ut løpesedler. Innholdet var retta mot de manglende demokratiske rettighetene for elevene ved skolen og de oppfordra til å gå i 1. mai tog. Men å begå slike forferdelige forbrytelser skal straffes.

Rektor prøvde seg også overfor en del av disse elevene, han sendte brev hjem til foreldrene. To parader var straffen og det var en «hyggelig» henvendelse til foreldrene om at skolen skulle være behjelpelig med å flytte elevene over til andre skoler. Det var med beklagelse at rektor måtte fortelle disse foreldrene at deres barn hadde delt ut politisk propagandamateriell på

skolen og en innstendig oppfordring om å ta alvorlig på dette.

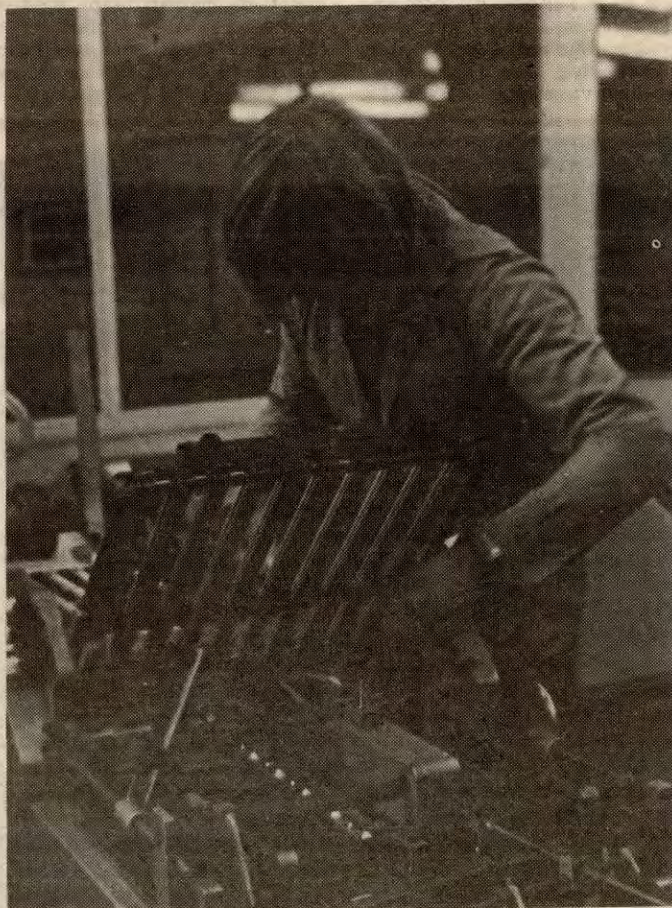
I stedet for «hjelp» fra foreldrene støtta disse krava som elevene hadde stilt om demokratiske rettigheter for elevene. Og de mente, i motsetning til rektor, at det var positivt at elevene var aktive og engasjerte seg i samfunnsprosjekt.

En av foreldrene kunne til og med henvisne til en uttalelse fra skolesjef Sivertsen, som sa at slik aktivitet var et tegn på at det stod til liv blandt elevene.

Rektor har tydeligvis kommet på defensiven, et tegn på det er at ingen har fått noen merknader for at de ikke møtte opp til paradene!

Schönbergkomiteen i praksis — yrkesorientering, ikke yrkesopplæring

YLI har lenge ført kamp mot Schönbergkomiteen. Komiteen står for ei omlegging av yrkesutdanninga som visker ut skillet mellom faga og gjør utdanninga i hvert enkelt fag dårligere. Splittelsesorganisasjonen YES har nylig hatt landsmøte der de går inn for dette reaksjonære forslaget. Allerede før den er vedtatt av regjeringa, er Schönbergkomiteen innført enkelte steder. Røde Garde har snakka med ei jente som går på Sogn yrkesskole i Oslo på «Felles grunnopplæring i grafiske fag», blant elevene kalt «Fellesgrafisk» eller «Karusellen».

Personen på bildet har ingenting med artikkelen å gjøre.

— Den linja jeg går på er Schönbergkomiteen i praksis, sier hun, den er ikke noe annet enn ett års yrkesorientering. Vi har 7 fag, offset, boktrykk osv. på ett år, nøyaktig 13½ dag på hvert fag. Det kan ikke kalles utdanning, det er så vidt vi får snust på faga.

Til neste år skal de sette igang 2. år på denne linja. Da skal du velge to av faga som er beslekta. Fra da skal du også måtte gå to år på yrkesskolen før du kan komme i læra. Forskolen som finnes nå og muligheten til å begynne rett i læra skal falle bort. Dette betyr at ungdommen skal måtte betale utdanninga si sjøl i to år uten å være sikra lærlingeplass etterpå.

— Hva betyr denne omlegginga for yrkesutdanninga?

— Det er klart at sammenlåinga av faga betyr en svekkelse av utdanninga. Som jeg sa, får du i løpet av et helt år så og si ingen kunnskaper. Schönbergkomiteen betyr at det blir utdanna en masse folk som kan mange jobber litt. Dette åpner for en utstrakt bruk av ungdom som krisearbeidskraft og også at kapitalistene mye lettere kan ta folk rett inn fra gata som streikebrytere.

Det er viktig å merke seg at dette nå rammer grafisk, men det vil komme på andre linjer seinere. F.eks. på Bygg der tømrere vil måtte

lære seg å muresnekre o.l., det vil si en rasing av hele yrkesutdanninga.

— YES vedtok på landsmøtet sitt å gå inn for Schönbergkomiteen, kommentar?

— Det er nå helt tydelig hva YES står for. At de ikke på noen måte tjener elevenes interesser. En fyr fra Sogn blei valgt inn i et av de ledende organa i YES. Han er ingen andre enn Unge-Høyre gutten som på et allmøte for ei stund siden skulle innlede for YES, men som ikke visste hva YES står for og endte med å oppfordre folk til å stemme for at skolen ikke skulle organisere seg hverken i YLI eller YES!

— Hvordan ser framtida ut for dere som avslutter «Fellesgrafisk» nå i vår?

— Det er svært dårlig med lærlingelasser. Skolen slutter 10. juni og ennå (sist i april) har ingen i klassen min fått lærlingeplasser. Og for jenter er det så og si umulig, flere jenter har vært i intervju. De har fått spørsmål om menstruasjon og om de har tenkt å gifte seg. Så får de svaret: «Takk for interessen, men vi har dessverre ikke garderobeplass». Vi må sluss for flere lærlingeplasser og mot Schönbergkomiteens rasing av fagutdanninga. I Faglig 1. maifront i Oslo gikk yrkesskoleelever under parola: «Nei til innføring av Schönberglinje på Sogn.»

YES landsmøte i reaksjonens teikn

«Yrkesskolenes Elevsammenslutning», YES, har hatt landsmøte. Dette er ein organisasjon som er yrkesskuleelevene og svekke kampkrafta deira.

Som formann i organisasjonen vart ein *jus-student* vald, Ellen Juul Andersen.

På landsmøtet var det møtt representantar frå berre ni skular, i tillegg nokre observatørar.

YES-landsmøtet vart halde i reaksjonens teikn, sjå berre her:

Landsmøtet vedtok å støtte Schönbergkomiteen sitt forslag om å innføre felles grunnopplæring. Dette forslaget inneber eit system som vil øydelegge fagutdanninga, men som til

gjengjeld vil passe ypperleg for staten og arbeidsgjevarane sitt ønske om fleksibel arbeidskraft. Schönbergkomiteen si innstilling har vore ei av dei sakene som YLI, Yrkesskuleelevene og Lærlingane sin Interesseorganisasjon, har kjempa mot og framleis vil kjempe mot.

Forslag om forbod av nazipartiet Norsk Front vart stemt ned!

Forslag om sjølvald abort vart stemt ned!

Det er også verdt å merke seg at AUF har satsa sterkt på denne reaksjonære organisasjonen. Som nestformann vart Morten Andreassen frå AUF vald.

Pampene går amok

- sykepleierelevene ekskludert fra forbundet!

NSEL har lange erfaringer i å sloss for kåra sine. Bildet

7 av 9 medlemmer i Hovedstyret i Norsk Sykepleierforbund (NSF) forsøker med et pennestrek å radere vekk hele Norsk Sykepleierelevers Landslag (NSEL). Dette har de gjort uten advarsel og diskusjon med Landsstyret i NSEL og uten noen diskusjon blandt sykepleierne.

Dette gjør de etter at NSEL gjennom flere år har hatt stor framgang, i det øyeblikk interesseorganisasjonen er på sitt mest aktive. Siden opprettelsen i 1964 har NSEL økt kraftig. I løpet av de to-tre siste åra er medlemstallet økt med 700, og i dag er 3500 av landets 5000 elever organisert. I dag er det lokale lag på så og si hver skole, for tre-fire år siden fantst det på knapt halvparten. Aktiviteten og enheten i organisasjonen er større enn noengang før. Den store økningen skriver seg fra at NSEL mer og mer aktivt har arbeidet for å forsvare og forbedre elevenes materielle og sosiale vilkår.

Kampen mot pliktåret førte til at elevene organiserte seg i NSEL. Den unge organisasjonen reiste landsomfattende aksjoner med streik, boikott og underskrifter inntil pliktåret ble fjerna i 1974. Deretter ble elevene pålagt 6 mnd. turnustjeneste - pliktåret kom igjen i ny frakk. NSEL stilte seg på ny i spissen, og etter en landsomfattende streik ble turnustjenesta redusert med to - 2 mnd! Kampene den siste tida viser til fulle at sykepleierelevene trenger en elevorganisasjon - de trenger NSEL. Før den siste streiken mot turnustjenesta høsten -76, sendte NSF-ledelsen ut et skriv til lærerne på alle landets skoler der de stempla streiken som ulovlig (!) og oppfordra lærerne til å mobilisere streikebrytere for på den måten å knekke aksjonen. NSEL gjennomførte denne landsomfattende aksjonen, mot NSF-ledelsens vilje, 70% av alle elevene streika! Elevene gjennomførte in-

stitusjonsbesøk, løpeseddel-utdeling, gikk i demonstrasjonstog og samla over 6000 underskrifter for kravet.

Hele NSEL tjener elevenes interesser. I ei tid med mange og store angrep på helsesektoren trenger både sykepleierne og sykepleier-elevene NSEL. I en slik situasjon vil NSF-ledelsen oppløse interesseorganisasjonen over natta! Pampene i ledelsen består av sjefssykepleiere og over-sykepleiere med førstemann på Kr. Folkeparti sin valgliste, Eli Kristiansen i spissen. De er langt fra den vanlige sykepleier når det gjelder lønn, og de har et utall privilegier. Denne gjengen har lange tradisjoner i knebling av uenighet og aksjoner.

Sykepleieraksjonen -72, som var en stor landsomfattende lønnskamp, måtte organiseres på sia av ledelsen. Hovedstyret gikk ikke ut med støtte! Hovedstyret forsøkte å stoppe streikene mot turnus-

tjenesta både i -74 og -76 uten at dette lyktes. Det samme Hovedstyret - gikk imot elevene ved Drammen da de trua med boikott av ansvarsvakter. De dunka elevene i ryggen, NSEL kjempa konsekvent på elevene si side. Ledelsen i NSF klarte til og med og stoppe en landsomfattende aksjon i -75 mot det nye utdanningssystemet! Og dessuten har de holdt tilbake og underkjendt vedtak fra NSEL's høyeste organ, Generalforsamlinga.

Den svarte historia til NSF-ledelsen tåler ikke dagens lys. De går imot elevenes interesser, og med en slik ledelse ville elevene vært mer utbytta i dag enn for 14 år sia.

Ledelsen trekker fram støtteuttalelser helt fra 1974 for å begrunne eksklusjonen og sier at det har vært så vanskelig å samarbeide med NSEL. En viktig og naturlig del av NSEL's arbeid har vært solidaritet med andre utbytta grupper. Generalforsamlinga i år slo klart

fast at dette måtte styrkes og utvikles. NSEL sjøl har fått mye støtte, og de har eksempler bl.a. fra streiken mot turnustjenesta på at solidaritet er et viktig våpen i kamp. Under dekke av pent prat om «enhet» skjuler ledelsen sitt reaksjonære diktatur og sabotere uttalelser, krav og aksjoner fra medlemmassen. De går imot at enheten skal styrkes, de går inn for at grupper skal splittes opp imot hverandre.

Historia til sykepleierelevene viser at de trenger NSEL. Når nå NSF-ledelsen drar rundt på alle skolene og oppfordrer elevene til å melde seg ut av NSEL og inn i NSF er ikke dette noe annet enn forbytersk overfor elevene. I ei tid der elevene er utsatt for angrep gjennom Stortingsmelding 13, turnustjeneste, forverre boforhold og hardt arbeidspress og der NSEL går i spissen mot denne utbyttinga av 5000 elever, bruker NSF-ledelsen mange tusen kroner på å splitte

elevene. Opp imot en livskraftig interesseorganisasjon tilbyr de enkeltmedlemsskap, NSF-ledelsen skal lede elevene direkte og kneble alle forsøk på å reise kamp mot f.eks. turnustjeneste og ansvarsvakter. Slike splittelsesforsøk må elevene avvise kontant, slå vakt om NSEL.

NSEL må kjempe for at eksklusjonene skal trekkes tilbake straks. De må forsvare sin solklare rett til å uttale seg, og kjempe for å få forhandlingsrett med myndighetene, innafor NSF. Elevene har felles interesser med sykepleierne, og det er viktig at elevene organiserer seg sammen med yrkesutøverne, framtida si. En forening av livskraft og erfaring.

Trekk eksklusjonen tilbake nå - forsvar NSEL!

Eksklusjonene er ulovlige

I hovedstyrets brev heter det bl.a.: «Videre ble det kjent at NSEL nok en gang hadde sendt ut en støtteresolusjon uten å kontakte Hovedstyret om saken.» Det hovedstyret her sikter til er støtteresolusjonen til sykepleierne på Haukeland sin boykottaksjon mot sykeposter på 44 senger.

Denne resolusjonen er sendt innad i NSF. Som eksklusjonsgrunn er denne saken reint formelt ubrukelig. Resolusjonen bryter ikke med noen ved-

tatte organisasjonsprinsipper. Hvorfor trekker da Hovedstyret fram denne saken? Er det fordi de er uenige i innholdet i resolusjonen? Ønsker de å forhindre at sykepleierne ved Haukeland skal få støtte i den rettferdige kampen sin? Det er vanskelig å tolke Hovedstyret på annen måte.

I praksis betyr dette at Hovedstyret opphøyer uenighet med dem til eksklusjonsgrunn. Hva da med sykepleierne som driver denne aksjonen? Står de for tur?

NSF's Landsmøte og NSEL's Generalforsamling har begge gått mot stortingsmelding 13. Fordi den vil forringe vår utdanning og bety et dårligere tilbud til pasient/klient. NSF og NSEL er uenige i at meldingen slik den er idag, kan brukes som forhandlingsgrunnlag. I en periode der det lenge har vært stille om stortingsmelding 13., går NSEL ut med en aksjonsuke mot meldingen. Men i stedet for å hilse denne aktiviteten velkommen,

går Hovedstyret til eksklusjon av alle medlemmene! Dette fungerer som et direkte hinder for kampen mot meldingen. De gjør uenigheten om meldingen av i dag som forhandlingsgrunnlag til hovedspørsmålet i stedet for å støtte opp om enhver aktivitet som retter seg mot meldingen.

NSEL har i årevis tatt initiativer til aksjoner og utad-rettet virksomhet. Dette hr vært en sjølsagt del av virksomheten til medlem-

mene. En virksomhet som har hatt stor betydning for NSEL's framgang. Nå har slik virksomhet plutselig blitt «ulovlig» og eksklusjonsgrunn! Hovedstyret har ikke engang brydd seg med å informere NSEL om at de er uenige i at NSEL skal ha aksjonsuke!

Hva står så igjen av Hovedstyrets begrunnelse? Jo, at NSEL har bedt sosialdepartementet om et møte før aksjonsuka. Det er rett at ikke denne henvendelsen er

sendt gjennom Hovedstyret og at det er en formell feil.

Dette brevet er trukket tilbake og henvendelsen til myndighetene er fremma på nytt gjennom Hovedstyret.

Eksklusjonen er klart ulovlig, ledelsen klarer ikke å henvise til en eneste paragraf som NSEL har brutt!

Avvis dette desperate overgrepet!

Fascistisk polititerror

T-baneungdom har reist kampen mot politivolden

Torsdag 21. april retta T-baneungdommen i Oslo det første organiserte slaget mot politivolden. Etter en lovlig demonstrasjon lenka over 200 ungdommer seg sammen og marsjerte til Bekkegata politistasjon på Grønland i Oslo. Slagorda «Kamp mot politivold!» og «Vekk med 'Fleskenakken'!» (et råskinn og spesielt forhatt purk) runga mot politistasjonen. Vin-

duene på stasjonen blei straks fylt med purk som «kjælte» med batongene — det var ikke mye tvil om at disse venta på å slå til på det minste vink! I løpet av et kvarters tid var ungdommen omringa av 12 — 15 politibiler. Ungdommen var ikke interessert i en blodig konfrontasjon, og den militante demonstrasjonen blei derfor avslutta med en enhetlig retrett forbi politibilene.

Rett før toget blei oppløst kasta en brun provokatør tåregass! Og provokasjonene var ikke slutt med det. 5 nazister dreiv systematisk portrettfotografering av folk som hadde deltatt i demonstrasjonen. Det kom til et basketak mellom progressive og nazistene og purken var sjølsagt straks på pletten, og forsvarte sitt rykte som trofaste beskyttere av

nazistene. 6 progressive blei arrestert mens nazistene gikk fri!

14 DAGERS VARETEKT!

En av de progressive ungdommene kom til å slå hatten av en purk da han blei tatt. Hatten blei møkkete og gutten sikta for «vold mot offentlig tjenestemann!» Det hevnlustne politiet dømte han til 14 dagers varetektsfengsel!

1. mai markerte sterk framgang for ungdomskampen i Oslo. Framgangen skyldtes ikke minst oppsvinget i kampen mot politivolden. På disse to sidene tar Røde Garde opp den brutale politivolden mot ungdom på forskjellige kanter av Oslo.

Stovnerungdommens kamp mot politi og et fascistisk privat borgervern har vi behandla i RG før.

På T-banestasjonen i Oslo, spesielt Grønland, er ungdommen

- Jeg slo hatten av en politi — sikta for «vold mot offentlig tjenestemann»

Jeg var med i den første demonstrasjonen mot politivold og blei fly forbanna da noen naziprovokatører systematisk fotograferte oss. Det utvikla seg et slagsmål med nazistene og purken var straks på pletten. Jeg skjønnte straks at purken var ute etter de progressive å ville la nazistene gå, så jeg la straks på sprang. Litt ned i gata kom en politibil mot meg og en purk hoppa ut rett foran meg. Jeg braka sammen med ham og hatten hans gikk i bakken. Purken oppfordra nazistene til å anmelde meg og dro meg så inn i en Volvo.

På vei til politistasjonen hagla trusler om juling run-

dt meg og en av disse terroristene vrei håndledet rundt så det svartna helt for meg. Legen kunne seinere konstatere hard forstuvning. Så fort jeg åpna kjeften i bilen, vrei den samme politimannen håndledet mitt på nytt.

Etter et par timer på Grønland politistasjon bar det rett til Victoria Terrasse. De som avhørte meg var merkelig interessert i om jeg hadde et økenavn, og var ikke tilfreds med at jeg sa jeg ikke hadde det. «Vi kaller dette kadaveret for 'SLAGBJØRN'», sa en av dem — dette uttrykket kom med i den skriftlige rapporten!

Jeg fikk overnatte i fyll-

arresten og morgenen etter bar det til forhørsretten. Jeg hadde aldri vært i en rettsal før og visste ikke engang hvor aktor eller forsvarer satt. Likevel gadd ikke dommeren presentere retten for meg før han satte igang å spørre. Han hang seg også opp i det angivelige økenavnet mitt, «SLAGBJØRN», og mente det gav en pekepinn om at jeg utmerka godt kunne ha slått ned en polis! Min forklaring på opphavet til økenavnet var han ikke interessert i å høre!

Aktor innstilte på 14 dager varetekt og dommeren plapra villig etter. De mente jeg kunne «forspille bevis»!

— Hørte du noe til demon-

strasjonen til støtte for deg?

— Ja, den andre demonstrasjonen hørte jeg godt. Det var en voldsom oppmuntring som gav styrka kampmoral å høre kraftige slagord utafra: «Kamp mot politivold!» og «Løslat den fengsla T-baneungdommen!» Mange av de innsatte blei med på slagorda etter hvert!

Jeg vil benytte anledningen til å takke alle dem som støtta meg. Det var den militante kampen folk førte for å få meg ut som tvang politiet til å slippe meg ei uke før tida. Dette er et skoleeksempel på at kamp nytter!

Viktig seier

Demonstrasjonen mot den brutale politivolden satte grå hår i hue på politisjefene. Med varetektsfengslinga prøvde de å skremme ungdommen fra videre aksjoner — men den gang ei! Klokkas 1 natt til søndag 24. stilte ca. 300 mennesker seg utafra fengselet og krevde kameraten løslatt! Dneste demonstrasjonen med omlag like mange deltakere fulgte 4 dager seinere. Demonstrantene sperra nå fengselsporten i et kvarter. Slagorda bølga inn over fengselsporten og T-baneungdommen forteller til RG at mange av de innsatte etter hvert blei med på ropinga!

SEIER!

Aksjonene gav resultater. Lørdag 30. april kl. 14.00, dagen før 1. mai, slapp T-baneungdommen ut fra fengselet! Politiet hadde tydeligvis holdt krisemøte! Adjutant Huuse, inspektør Aavatsmark, «Fleskenakken» og alle de andre så nok med gru fram til 1. mai og forestilte seg Faglig 1. maifronts tog som omringa botsfengselet!

Løslatelsen var en stor politisk seier for den organiserte kampen mot politivolden i Oslo. Den tida er over da polititerroristene får herje fritt på T-banestasjonene!

Uniformert politi fotografierer progressive

T-baneungdommens demonstrasjon for å få løslatt den varetektsfengsla kameraten blei fulgt med falkøye av purken. Bildet viser en av de ivrigste sivilpurkene i gang med å fotografere demonstrasjonen. Minst 30 sivilkledd politifolk var tilstede! Da progressive gikk opp på brua for å høre hva fotografen dreiv med, forsvant han inn i en politibil som stod noen meter bak ham. Ut kom 4 politikonstabler med batonger! Sjelden har vi sett så åpen politifotografering av demonstrasjoner som i ukene for 1. mai. Bildet ved siden av taler for seg sjøl. Det er tatt da kommunen reiv det okkuperte BC-loftet på Grünerløkka i Oslo.

De mest brukte terrormetodene mot uskyldig ungdom som blir taua til politistasjonene er slag med knyttnevene — to holder «offeret» mens tredjemann slår — ellr slag med batoner. Ofte brukes imidlertid to mer utstuderte brutale metoder.

«Fleskenakken» er en av de mest brutale konstablene ved Grønland politikammer. Metoden hans avslører en ikke akkurat modig mann, men en terrorist som har alle kvalifikasjoner for å søke opptak i de fascistiske militærjuntaenes terrorkorps. «Fleskenakken» kommanderer to underordna til å holde ungdommen. Sjøl

vrir han opp ei våt skurefille og flesker til i ansiktet på den forsvarsløse ungdommen! Ikke rart at T-baneungdommen stiller parolen «Vekk med Fleskenakken!»

Purkens groveste terrormetode i Oslo idag er å slå så hardt med batonger at de må kle ungdommen i skumgummitrøyer før de slår — dette for at slaga ikke skal sette merker på kroppen slik at politivolden kan bevises. Skumgummitrøylene hindrer at det ikke blir merker og åpne sår, men de demper ikke virkningen av slaga. KAMP MOT POLITIVOLD!

mot ungdom i Oslo

ilt jaga av nazispirer i politikorpset. Uskyldig ungdom blir laglig taua inn på Bekkegata politistasjon og banka med våte kurefiller og batonger. Dette er FASCISTISK polititerror og T-baneungdommens militante kamp fortjener all mulig støtte!

Det tredje eksemplet er fra Marienlyst i Oslo. En mulatt som banker i en svær ungdomsgjeng her blir stadig trekt inn i politibilen og kjørt til Fornebu flyplass en mils vei fra sentrum – herfra får han pent gå hjem!

Kommunepampa er de virkelige pøbla

Dette er en av parolene T-baneungdommen i Oslo har reist. På store fine kontorer i rådhuset sitter pampene som skal bevilge penger til ungdommen. Kommunepampene er imidlertid altfor opptatt av å styrke politiet til å ofre noen slanter på byens ungdom.

Det høres ut som det er hakk i plata når «ansvarlige» politikere skal uttale seg om byens problemer med «kriminalitet». «Ungdommen slår ned eldre – styrk politiet!», er A-sida på plata. Snur vi den finner vi «Uff, så mange slagsmål

– styrk politiet!» Denne visa spiller pampene om og om igjen for å skjule sin egen kriminelle virksomhet. Det er pampene som er skyld i at tusenvis av ungdommer i Oslo ikke har noen andre steder å gjøre av seg enn på noen skarve T-banestasjoner. Det er pampene som sendte politi mot ungdommen som okkuperte Hammersborg skole. Det er kommunepampa som er de virkelige kriminelle. Skal noen settes på tiltalebenken må det bli ordfører Nordengen i spissen for en gjeng pamper og politisjefer!

Varetektsfengsla uten grunn

I et par dager mens T-baneungdommen satt varetektsfengsla prøvde Røde Garde forgjeves å få politiets begrunnelse for å holde han. Det viste seg svært vanskelig å få noe fornuftig ut av fullmektig Schrader-Nielsen som var politiets mann på saka. Vanligvis pleier det jo å være fare for gjentagelse av «forbrytelsen» eller muligheter for at siktede kan forspille bevis som oppgis som grunn for varetektsfengsling. Siden gutten var sikta for «vold mot offentlig tjenestemann» spurte vi Schrader-Nielsen om de regna det som sannsynlig at siktede ville «slå ned» flere politimenn i løpet av disse 14 dagene? Svaret vi fikk lød: «Det var da svært PRIMITIVT sagt!» Politiets grunn for å holde ham varetektsfengsla kunne ikke Schrader-Nielsen oppgi, det fikk vi «tenke på selv»!

Vi tok kontakt med forsvarret, men fikk beskjed om at alle sakspapirer var sendt tilbake til politiet. Vi hadde ingen annen utvei enn

å prøve Schrader-Nielsen igjen. Da han hørte vi hadde forsøkt forhørsretten kom han litt på gli. Han mente det måtte være bevisspørsmålet som var grunnen til varetekten. Vi sa som sant var at vi ikke forstod hvordan T-baneungdommen kunne forspille bevis, men dette blei visst for mye for Schrader-Nielsen. «Du må da skjønne at hvis det er 4 mennesker her og 4 mennesker der så kan det forspilles bevis!» sa han, og la til: «Og skjønner du ikke det, så får du bruke fantasien!»

En interressant opplysning bidro Schrader-Nielsen med. Han benekta konsekvent at denne saka hadde noe med aksjonen mot politivold å gjøre. «Arrestasjonen skjedde lenge etter demonstrasjonen», sa han. Før han la på røret, sa han imidlertid at fullmektig Berg antageligvis skulle ha saken, fordi «Berg har alle demonstrasjonsaker...»!

Kunsten å jule er ikke lett å beherske. I opphissa tilstand er Schrader-Nielsen en særdeles slett logner.

PURKEN KJØRER HAN TIL FORNEBU — MÅ GÅ HJEM!

På Marienlyst i Oslo terroriserer purken ungdommen på en annen måte enn på Grønland. En mulatt som bor på Marienlyst blir stadig lempa inn i en politibil og kjørt til Fornebu flyplass. Fornebu ligger ca 1 mil fra Oslo og herfra får gutten pent gå hjem!

Fremmedarbeiderungdom og norsk ungdom blir alle trakassert av purken.

Terrormetodene til purken rammer all arbeiderungdom av alle nasjonaliteter og raser.

En slagkraftig kamp mot det brutale politiveldet må derfor bygges på enheten mellom norsk og utenlandsk ungdom. All ungdom i Norge må forene seg i kampen mot politivolden!

Slo med batonger med blyinnlegg!

– Her om dagen blei jeg og en kamerat tilfeldigvis stoppa av to purk. De ville vite om vi hadde stoff på oss. Etter å ha ransaka oss gikk de løs på plastikkposene våre. Jeg skjønte ingenting før kameraten min lå i bakken. Jeg blei fly forbanna og det tok lang tid før jeg gikk samma veien.

– Var purken ute etter noe spesielt eller var det en rutinepatrulje?

– Det var en helt ordinær rutinepatrulje, sier Kenneth fra Oslo. De syntes vel det så ut som vi

hadde stoff på oss – da trur snuten dem kan gjøre hva som helst med oss.

– Var politiet bevæpna?

– Med de vanlige svarte små køllene, ja. En forkorta utgave av de hvite batongene, men med en stor forskjell. De små, svarte har blyinnlegg! Ikke rart vi gikk fort i bakken – purken slo jo vilt med slagvåpna.

Kenneth viser fram arr i ansiktet som tydelig bevis for at historia er sann. Foreløpig har han gått sjukmeldt i 3 uker siden overfallet!

«Forbudt å henge utafør T-banen!»

– To dager før den første demonstrasjonen vår blei jeg taua inn på Bekkegata politistasjon klokka kvart på fire på ettermiddagen. «Forbrytelsen» jeg hadde begått var å stå å vente på en kamerat inntil veggen utafør T-banen! Ifølge pinken var det ikke lov «å henge utafør T-banen». Det hjalp lite å prøve å fortelle at jeg hadde en avtale jeg måtte holde med en kamerat om et kvarter. «Da får du

vente et annet sted!», var svaret. Jeg prata for døve ører da jeg påstod at jeg da umulig kunne treffe kameraten min som jeg hadde avtalt å møte akkurat der.

Dette syntes pinken blei for mye. Det bar rett inn på Bekkegata med den vanlige råskapen. Jeg fikk aldri vite hvorfor jeg satt der. Jeg slapp ut akkurat tidsnok til å rekke 12-banen midt på natta hjemover!

Ha med deg lønnslipp — ellers tar purken penga dine!

Ungdommen som dansa T-baneungdommens Faglige 1. mai front forteller ei historie til Røde Garde som klart viser *lovløsheten* purken farer fram med. Ungdommen blir rett og slett behandla som *rettsløse*.

– Hvis du har mye penger må du alltid huske på å ha lønnslippen i baklomma, sier Inge.

– ???
– Ja, ellers tar purken alle sedla! En kamerat av

meg blei tatt med 2 600 kroner på seg her en dag. Han hadde ikke lønnslippen på seg og blei taua til Bekkegata. Da han slapp løs igjen fikk han med seg 600 kroner! Resten beholdt purken – de tok det for gitt at han hadde solgt hasj!

De andre bekrefter at dette skjer daglig, derfor passer ungdommen nå godt på å ha med seg lønnslippen!

gendarmeriet til Moise Thsombe. Deretter hadde han vore i portugiserane sin teneste i Angola. Etter det hadde han tenestegjort i MPLA. Den andre leigesoldaten var frå Shaba-provinsen, han hadde vorte innrullert i fjor. Begge fortalte at deira einingar var leigde av kubanske soldatar og sovjetiske rådgivarar.

I det krigsbyttet som vart synt fram på presskonferansen var det ei mengd falske Zaire-pengesedlar, falske dollar-sedlar og falske medlemskort i Mobutu sitt regjeringsparti. Dei falske pengesetlane er forklaringa på at invasjonssoldatane er så «gavmilde» og gir bort pengar i dei områda dei enno kontrollerer.

SOVJET SOM LEVERANDØR OG TAUTREKKAR

Regjeringsorgana i Moskva har skrivne leiar på leiar

våpen til MPLA i borgarkrigen i Angola for å knuse dei to andre frigjeringsrørslene. Mobutu seier vidare at det er dei same våpna som nå vort nytta i Shabu-provinsen for å slakte zairere.

Heilt sidan Sovjet sendte leigesoldatane sine til Angola har eit åtak på Zaire vore førebud... Så tidleg som i januar 1976 vart det gjennomført bombeåtak mot grensebyar i Zaire frå sovjetiske MIG-jagarar stasjonerte i Angola.

KVEN ER MOBUTU?

Mobutu er ein borgarleg statssjef. Han undertrykker arbeidarklassen og folket i Zaire. Regimet hans er autoritært og korrupt. Dette har vore nytta av revisjonistar for å forklare at invasjonssoldatane skal vere eit folkeleg opprør. Slikt er berre å dekkje over det som skjer.

Sjølvsagt om regimet er

Sosialimperialistane bak invasjonen i Zaire

Gjennom lengre tid nå har det vore væpna kampar mellom styrkene til regjeringa i Zaire og soldatar frå Katanga. Kven er det som slåss i Shaba-provinsen i Zaire? Er det som regjeringsorgana i Moskva skriv eit indre opprør mot eit reaksjonært styre, eller er det leigesoldatar kjøpt og betalt av Angola og Sovjet som går til væpna aggresjon mot eit anna land?

INDRE OPPRØR – MYTE FABRIKERT I MOSKVA

Sovjet, Angola og dei revisjonistiske organa i ymse land har spreidd saga om at kampane er eit indre opprør. Dette opprøret skal etter kva dei skriv ha stor støtte.

Den hæren som har invadert Shabaprovisen er på ein stad mellom 3000 og 5000 mann. Hæren i Zaire er på kring 40 000 soldatar fordelt i landet. Det hadde rett og slett ikkje vore mogleg å stoppe invasjonshæren så fort om han hadde hatt stor støtte i folket.

22. mars demonstrerte meir enn 100 000 i hovudstaden i Shaba-provinsen. Demonstrasjonen var retta mot dei utanlandske leigesoldatane. Ein av parolane i demonstrasjonen var: «La oss stå samman bak Zaires væpna stryker for endeleg siger over leigesoldatane».

KOR KJEM INVASJONS STYRKENE FRÅ? KVEN HAR LÆRT DEI OPP?

Dette er viktige spørsmål for å finne ut kva som går føre seg i Zaire.

Leigesoldatane som har gått til åtak i Shabaprovisen har hatt basane sine i Angola. Desse soldatane har ei spesiell historie. Dei har tidlegare vore nytta av den reaksjonære Moise Moise Thsombe i 1960 då han prøvde å lausrive Katanga frå det som då heitte Kongo. Det var den belgiske imperialismen som starta dette opprøret for å redde dei økonomiske interessene dei hadde.

Etter lange kampar vart Katanga-soldatane slått, og dei flykta til det som då var den portugisiske kolonien Angola. Her sloss dei som leigesoldatar i den portugisiske hæren mot frigjeringsrørslene.

I 1975 hasta folket i Angola ut dei portugisiske kolonialistane. Supermaktene frykta eit fritt og sjølvstendig Angola, og med Sovjet som den førande, pøsa dei våpen inn til kvar «sine» frigjeringsrørslar. Leigesoldatane frå Katanga som hadde sloss for Thsombe og portugiserane, vart nå kjøpt av den sovjetiske sosialimperialismen. I den krigen supermaktene piska opp i Angola i, kjempa Katangasoldatane saman med MPLA.

At dette stemmer prøver ikkje eingogn revisjonist-avisa Ny Tid å skjule. Avisa vedgår at leigesoldatane først slåss for fascistane og sidan skifta side og slåss for MPLA. Her skal ein og merkje seg at revisjonistar heilt sidan borgarkrigen i Angola kategorisk har nektet for at denne leigetropen har vore ein del av MPLA-hæren. Og Ny Tid prøver heller ikkje å nekte for at det er desse soldatane som slåss i Zaire. Men det Ny Tid ikkje nemner med eitt ord er Sovjet si rolle i dette.

Presidenten i Zaire, Mobutu, har sagt at det er kubanske offiserar som leia invasjonshæren. Denne påstanden kunne Mobutu prøve med å leggje fram

dokument som var erobra frå okkupasjonshæren. Desse dokumenta var skrivne på spansk og portugisisk. Spansk snakkar dei på Cuba, portugisisk er språket i Angola. Men folket i Zaire snakkar fransk. Kva slag «folkeopprør» skulle det vere som gir ordrar på eit anna språk enn det folket i landet nyttar?

I midten av april vart to leigesoldatar som var tekne til fange synte fram på ein pressekonferanse i Kinshasa, hovudstaden i Zaire. Der kom det fram at den eine var i Katanga-

om at det som skjer i Zaire berre er interne kampar. Det er opprør mot regjeringa vert det sagt. Ein kan jo spørje seg korleis det kan ha seg at eit slikt «spontan folkeleg opprør» kan vere utstyrt med moderne sovjetiske våpen. Slikt har det ikkje med å regne ned frå himmelen. Det er heilt klårt at leigesoldatane vert trena av kubanarar. Og det er klårt at leigesoldatane nyttar krigsutstyr som er laga i Sovjet.

President Mobutu i Zaire har slått fast at det var Sovjet som sendte avanserte

korrupt, så er dette ikkje nokon grunn til å la vere å støtte landet når det vert invadert av ei framand makt.

Me kan berre tenkje på tida før 2. verdskrigen. Fascistane til Mussolini invaderte Etiopia. Etiopia var eit land med eit reaksjonært og korrupt styre. Men sjølv-sagt støtta anti-fascister og Sovjet under Stalin Etiopia sin rettferdige kamp mot framande inntrengjarar.

Full støtte til Zaire sin kamp mot sosialimperialismen!

Berge furre med nye åtak på det frie Kampuchea

Kvar gong ein revolusjon vinn siger går imperialistane til internasjonale hetskampanjer. Ein kvar vellukka revolusjon er for borgarskapet og deira lakeiar ei brutal påminning om at det systemet dei klynger seg til ikkje har noko framtid. Og for å redde seg unna ei lita stund til går dei til ville åtak på det folket som har frigjort seg. På det

viset håper borgarskapet dei skal skræme folk frå å gjere revolusjon.

Og dei vil gjere alle forsøk på å styrte den nye folkemakta til forsøk på å innføre «demokrati».

Dette er formåla med løgnene.

Formannen i SV Berge Furre har slengt seg på den hetskampanja som har rasa spaltelangs mot Kam-

puchea.

Furre har vorte innbudt til å ta del i den aksjonen ei rekkje framstående forsvarar av imperialismen sine handlingar har starta for å gjenopprette det amerikanske «demokratiet» i Kampuchea.

Dette tek Furre ille opp.

Ikkje fordi han er mot hetsen mot Kampuchea. Der er han på line med desse fram-

stående reaksjonære. Nei, Furre er rysta djupt ned i sjela si over folk med ei slik fortid vågar å kritisere Kampuchea! Men Berge Furre har ei rein og upletta fortid, så han kan halde fram med løgnene om Kampuchea.

Og Berge Furre held fram. Han er fortsatt mykje uroleg over kva øyra hans fanger opp frå dei nyhetsbyråa som

alltid under krigen fortalte kor tappert amerikanarane sloss for demokratiet. Det er frå slike nyhetsbyråa sanninga kjem må jo Furre meine.

Men Furre er grovare enn som så. «Det ser diverre ut til at tragedien i Kambodsja ikkje tok slutt med Lon Nol-klikkens fall». Dette får Furre seg til å skrive i Af-tenposten 25/4-77.

Det syner at Berge Furre klart og tydeleg har valt side. Han er på side med dei utanlandske imperialistane som vil knuse det folket i Kampuchea i dag er i ferd med å bygge opp!

Støtt aksjonen for å få Echenique-brødrene fri

Mario Echenique er formann i Uruguays Revolusjonære Kommunistiske Parti. Sammen med sin bror Eden Echenique, ble han arrestert i Byenos Aires i Argentina den 17. september 1975. Siden da har de sittet fenslet uten lov og dom. Begge er blitt mishandlet brutalt og torturert.

Støttegruppa for Mario

Echenique har tatt initiativet til en brevaksjon, retta til den argentinske presidenten Videla, med krav om at Echenique-brødrene blir satt på frifot. Vi ber våre lesere støtte denne oppfordringen, og sende et kopi av brevet til Argentina. Den spanske teksten, som bør brukes, er gjengitt nedenfor.

Brevaksjonen støttes blant annet av den Norske Solidaritetskomiteen for Chile og av Anti-imperialistisk Komite for den 3. verden.

Støttegruppa ber om at en samtidig sender melding om slike avsendte brev, resolusjoner m.m. til dens adresse, slik at en bedre kan ha oversikt over protestenes

omfang. Gruppas adresse er: Støttegruppa for Mario Echenique, Postboks 66, Blindern, Oslo 3.

Protestene nytter. Tidligere i år ble en tredje bror av Mario Echenique, Antonio, løslatt etter internasjonalt press, og fikk politisk asyl i Sverige. Slutt opp om aksjonen!

Rød Ungdom i Sverige: «STOPP BETYGS-UTREDNINGEN -73!»

Den svenske statens «Karakterutredningsutvalg av -73» har nettopp avgitt sin innstilling om karaktersystemet både i grunnskolen og den videregående skolen. Rød Ungdom i Sverige har i sin avis «Rødluvan» nr. 4/77 viet stor plass til kampen mot dette nye «systemet». Vi klipper litt: «Karakterutredningen vil innføre den mest omfattende registreringen av grunnskoleelevene i den svenske skolens historie! Nå skal lærerne tvinges til å sette karakterer på elevene «samarbeidsevne, arbeidstempo, ambisjoner» etc. etc. (istedetfor vanlige karakterer, vår anm.) Ved hjelp av normerte prøver, skjemaer, samtalerreferater og blanketter skal de «personlighetsmessige aspektene» samles. Alt til arbeidskjøpernes beste.

Karakterene skal erstattes med «omdømmet» om BU -73 (Betygsutredningen -73) får det som de

vil. Tro ikke at det er et steg i riktig retning!

«Nå skal sentraldirigeringa på gymnasets styrkes. For det er vel ingen som tror at det er lærere og elever som skal bestemme målene på den nye skolen BU -73 presenterer? Ikke på noen måte! På departementets kontorene («skoloverstyrelsen» i Sverige) skal eksperigrupper sitte med «den oppgave å lage målbeskrivelser og bestemme kravene». De normerte, sentrale prøvene skal bli flere. Elevenes framferd skal kartlegges. Konkurransen skal skjerpes.»

Noen som ikke tror at den norske staten vil kunne finne på liknende «forbedringer»? Vi vil oppfordre alle til å skaffe seg dette nummeret av Rødluvan.

Bladets adresse er: Rødluvan, box 21040, 100 31 Stockholm.

Sr. Presidente de la República Argentina Teniente General Don Jorge Rafael Videla, Casa Rosada - Buenos Aires.

REPÚBLICA ARGENTINA

Señor Presidente: Tengo noticias de que los ciudadanos uruguayos Mario Y Eden Echenique están presos en una cárcel en Argentina desde el 17 de Setiembre de 1975.

Mario Echenique y Eden Echenique están presos a pesar de que no habían violado ningún ley argentino. La razón verdadera por el encarcelamiento de los hermanos, es la posición de Mario Echenique como un líder obrero y como secretario político del Partido Comunista Revolucionario del Uruguay. Los hermanos Echenique se encuentran en cárcel por motivo de sus convicciones políticas, y nada más.

Tengo también noticias de que Mario Echenique y Eden Echenique han sido maltratados en la cárcel, y que se ha expresado miedo que no sobrevivirán el maltrato.

Esto es una violación flagrante de la Declaración de los Derechos Humanos de las Naciones Unidas, y una ofensa en contra la conciencia de justicia de todos los gentes progresistas y democráticos de todo el mundo. Por eso, personalidades y grupos con puntos de vista políticos diferentes han protestado en contra los encarcelamientos y han pedido la libertad de los hermanos Echenique. Entre ellos se encuentran el Segundo Congreso Nacional de Universidades y Escuelas Politecnicas del Ecuador y la Asamblea Nacional de la Republica Portuguesa.

Me adhiero a estas protestas y a la exigencia por la liberación de los hermanos Echenique.

Tengo también conocimiento de que el Reino de Suecia se ha declarado dispuesto a dar a los hermanos Echenique un visa, y dejarles viajar para Suecia. Por consiguiente espero que Usted se encarque pronto de las decisiones necesarias para que esto sea cumplido.

Atentamente (fólges av underskrift).

På norsk lyder brevet slik:

Herr President:

Jeg er gjort kjent med at uruguayansk statsborger Mario Echenique og hans bror Eden Echenique er fengsla til tross for at de ikke har gjort seg skyldig i noe brudd på argentinsk lov. De har vært i argentinsk fengsel siden 17. september 1975.

Den virkelige grunnen for fengslinga av brødrene er Mario Echeniques posisjon som arbeiderleder og formann i det uruguayanske Partido Comunista Revolucionario del Uruguay. Brødrene Echenique er fengsla på grunn av deres politiske overbevisning og ingenting annet.

Jeg er også gjort kjent med at Mario og Eden Echenique er blitt mishandla i fengselet og at det har vært uttrykt frykt for at de ikke vil overleve behandlingen.

Dette er et klart brudd på FN's menneskerettskonvensjon og på rettsbevissheten til progressive og demokratiske innstilte mennesker over hele verden. Derfor har også enkeltpersoner og forsamlinger av mennesker med ulikt politisk syn protestert mot fengslingene og krevd brødrene Echenique

frigitt, blant dem Polyteknisk universitet i Ecuador og Portugals nasjonalforsamling.

Jeg slutter meg til disse protestene og kravet om frigiving av brødrene Echenique.

Jeg er også gjort kjent med at kongeriket Sverige har sagt seg villig til å gi brødrene Echenique innreise- og oppholdstillatelse. Det er derfor heller ingen formelle eller praktiske hindringer for straks å frigi Mario og Eden Echenique og la dem reise til Sverige. Jeg håper derfor at de raskt vil sørge for at de nødvendige beslutningene blir gjort slik at dette kan skje.

Underskrift:

Ingen straff for rettfærdige aksjoner

Soldatkampen er inne i et oppsving. Forsvarsledelsen begynner å få kalde føtter og trapper opp antallet refsels mot soldater som går i spissen for å reise kampen i leirene sine. En soldat som dimma fra Setermoen i Troms 30. mars, fikk dagen før han skulle reise overrakt en refs på 10 dagers vaktarrest - offiserene mente han skulle sone den etter at han hadde dimma! Fordi offiserene i tiltalen farer med løgn og angriper rettfærdige aksjoner, har soldaten anka saka inn for sivil rett.

Det er utferdige tre tiltalepunkter mot soldaten. Det første gjelder oppfordring til boikott av matsalen. Denne handlinga er tidfesta til 1 - 8. september - da var sol-

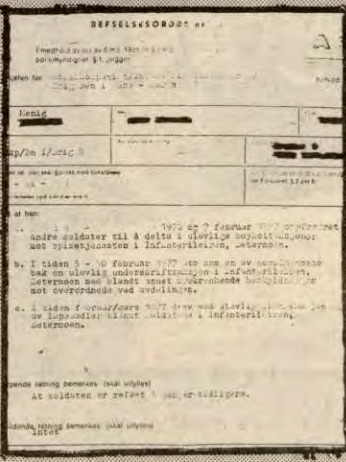
daten hjemme på perm! Det andre tiltalepunktet gjelder en ny aksjon mot matsalen i februar. Soldaten er tiltalt for å være en av «hovedmennene» bak ei underskriftsliste til støtte for kravet om bedre hygiene i matsalen. Aksjonen blei satt i gang etter at en av soldatene i leiren hadde fått hjernehinnebetennelse. I innledninga til underskriftslista heter det bl.a.: «Soldaten med hjernehinnebetennelse fikk ikke skikkelig behandling fra første stund. Dette viser at legetjenesten i dag er helt uforsvarlig!» I følge bataljonssjefen er dette sterkt «arekrenkende»! Det tredje tiltalepunktet gjelder «ulovlig» distribusjon av ei

soldatavis og noen løpesedler.

«Det er en provokasjon mot alle soldater å reise folk som går i spissen for å fremme selvsagte krav som god hygiene i en militærleir med hundrevis av soldater. At de i det første tiltalepunktet skal dømme meg for en aksjon som har foregått i en periode jeg overhodet ikke befant meg i leiren, viser hvor desperate forsvarsledelsen nå er,» sier den tiltalte soldaten til Røde Garde. Han kan også fortelle at de rettfærdige aksjonene har ført fram. Legetjenesten er betydelig bedre og Setermoen har i dag en av de beste militærkantine i Norge!

Tiltalen mot soldaten er et

hardt angrep på soldatenes demokratiske rettigheter. Vær forberedt på å drive aktivt støttearbeid til retts-saka kommer opp!

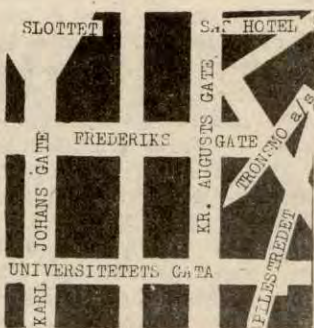
I. Tronsmo a/s

BØKER ● PLAKATER ● PLATER
Kr. Augusts gt. 19, Oslo 1. Tlf. (02) 20 25 09

Stikk innom hvis du er i Oslo i sommer - Vi har et bra utvalg i faglig politikk, kvinnekamp, historie, sosialismens klassikere, skønlitteratur, barne & ungdomsbøker, sangbøker, bøker om Kina og Albania - også reisehandbøker og ordbøker. Stor tredje verden avdeling.

Vi har mange progressive norske og utenlandske tidskrifter, plater og plakater.

Bøker, plater og plakater kan bestilles i postoppkrav fra I. Tronsmo A/S, boks 6897, St. Olavs plass, Oslo 1.

Begynningsarbeidet 4-77
 Årsmøte i Stein, Jord og Cement i Trondheim:

Duende nederlag for D- framstøt

De ytterliggende ve... peringene ble fullstendi... da de på årsmøtet i St... og Cementarbeidernes i Trondheim forsøkte å få kontroll over foreningen. Gang på gang ble de rett og slett pepet ned av talerstolen. Flere erfarne foreningsmedlemmer ga tydelig uttrykk for

Ungdomsgruppa nedlagt - misbrukte sitt mandat

Ungdomsgruppa i Trondheim stein, jord og cement nedlagt!

På årsmøtet til Stein, jord og Cement i Trondheim fikk sosialdemokratene og revisjonistene nedlagt ungdomsgruppa i foreninga. Grunnen til nedleggjninga var at ungdomsgruppa var aktiv og støtta andre arbeidere i kamp. Ett medlem i ungdomsgruppa forteller om hva gruppa har gjort og hvorfor revisjonistar og sosialdemokrater ville legge den ned.

Her i Trondheim praktiserer bygningsfirmaene en ansettelses, oppsigelses og lønnspolitikk etter eget hode. Akkorden er ofte dårlig og gir ingen sikkerhet. De som ikke har akkord får forskjellig betalt fra plass til plass. Fagforeningsstyret er udugelig når det gjelder å rette på forholda.

Det finns mange eksempler på at ungdom er blitt tatt inn fra yrkesskolen til videre opplæring i et firma, og deretter satt til forefallende arbeid. Når arbeidskjøper venter nedgang i produksjonen sparker han folk. Og det er ungdommen som rammes først.

Når det inngås lærekontrakt skal den være bindende for begge, men det skjer ofte at arbeidskjøper bryter sin del.

En rekke slike forhold er årsaken til at en del ungdommer gikk i spissen for å danne ei ungdomsgruppe i Stein, Jord og Cement her for 4-5 år siden. Sjøl om vedtektene gav full dekning for det, måtte de føre en hard kamp mot foreningstyret for å få den oppretta. Dette greidde de, og i tillegg forlangte de å holde sjølstendige medlemsmøter. Dette er enestående for gruppene i foreninga her. Som regel er det bare gruppestyrene som fungerer. Unntaket er gruppeårsmøtet som velger nye styre. På denne måten er formann Odd Myhre, DNA, sikret ro og fred i foreninga. Likevel har ungdomsgruppa fungert sjølstendig og stått i opposisjon til styret i de årene den har eksistert.

GRUNNEN TIL NEDLEGGINGA

— Og hva har så ungdomsgruppa gjort? Jo på et møte har den støtta de 9 arbeidere som hadde gått til streik mot en usaklig oppsigelse og elendige arbeidsforhold ved Hustad Fiskematfabrikk. Denne støtten ble offentliggjort, og da fikk Myhre og hans følgesvenner den store skjelven. Her begynte en gruppe i hans forening å støtte arbeidsfolk i kamp. Og så oppått offentliggjøre det uten hans vitende og vilje! Det første Myhre gjorde var å forsøke å hindre ungdomsgruppa i å holde sitt årsmøte. Dette gikk ikke. På dette årsmøtet ble det fatta en enstemmig protest mot planene som hadde kommet fram om nedlegging.

Det ble valgt nytt styre til ungdomsgruppa på det siste gruppeårsmøtet. Dette har sendt en skriftlig protest til

forbundsstyret mot nedleggjninga av gruppa.

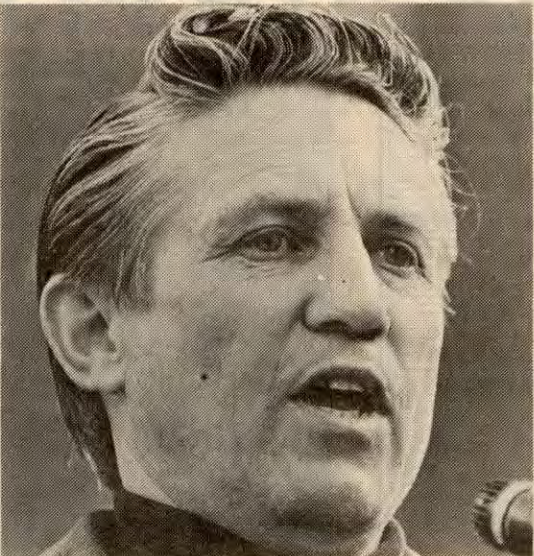
Det var på årsmøtet i Trondheim Stein, Jord og Cement det sittende styret klarte å få igjennom nedleggelse av ungdomsgruppa. Saken sto ikke på sakslista til årsmøtet engang. Dette er brudd på vedtektene.

SLÅSS FOR Å FÅ UNGDOMSGRUPPA GJENOPPRETTA

— Vi vil slåss for at ungdomsgruppa blir gjenoppretta. Ungdomsgruppa er et godt tilbud til for å aktivisere ungdommen i foreninga. Vi har nå satt igang ei underskriftskampanje som protesterer mot nedleggjninga. Vi vil treng støtte for å få gjennom dette. Vi vil derfor oppfordre andre avdelinger av Stein, Jord og Cement om å støtte oss.

Fiskerud & og Christiansen — opp som ei løve og ned som ein fell

Då det skulle velgast delegatar frå Oslo Jern & Metall til LO-kongressen leid pampane eit grundig nederlag. Avdelingsstyret hadde foreslått Kjell Fiskerud, nestformann i avdeling 1, Jern & Metall, på toppen av lista si. Frå salen var formann i AKP (m-l), Pål Steigan foreslått. Han vart vald med godt fleirtal. Mot dei andre kandidatane til avdelingsstyret vart det og stilt kampvillige arbeidrarar. På alle plassane vant desse.

Det fekk sjølsagt pampane til å verte desperate, tenke seg til at dei ikkje fekk fleirtal for det dei ville, og så ikkje kome på LO-kongressen då...!

Pampane i avdeling 1 for strake vegen til borgarpressa.

— Kupp! Kupp! ropa pampane. Og borgarpressa med Arbeiderbladet og Aftenposten hylte på førstesidene: Kupp! Kupp!

Det gjaldt å finne gode råd for å redde seg. Det var ikkje berre lett. Dei kunne ikkje gå til åtak på møtet, der var det ikkje skjedd noko ulovleg. Fiskerud kikka inn frå TV-skjermen. Vedtekter var ikkje noko å bry seg med etter hans mening. Det var proteststorm på alle arbeidsplassar, sa han. Og truande: Bere vent...

— Og proteststorm vart det. I kvar einaste borgaravis. Spalte opp og spalte ned rasa proteststormane.

Men ute på arbeidsplassane var det knapt bris. Nokre stader vart det klemt gjennom vedtak mot valget og krevd omvalg. Ellers var det svært så mange som flira godt: pampane hadde godt av eit slag på trynet!

LO sitt juridiske kontor vart kasta inn i proteststormen. For dei var det om å gjere å koke saman ein

grunn til å omgjere valet og gje lovleg grunn til eit nytt.

Det vart vanskeleg for lovkokarane. For vanskeleg for å gjere eit lovleg møte til eit ulovleg makta dei ikkje.

Saka var attende hos Fiskerud og Christiansen. Dei vrei hovuda sine. Stakk trynet fram i borgaravisene og laga meir proteststorm.

Men heile stormen rasa ikkje andre plassar enn i pampane sine tankar og i borgarjournalistane sine pennar.

Så gjekk det ikkje lenger. Det vart for pinleg. Det var ikkje anna å gjere enn å avblåse stormen.

Avdeling 1 Jern & Metall hadde styremøte. Dei hadde ikkje anna å gjere enn å godta at møtet sitt valg av delegatar var lovleg og at styret hadde tapt grundig.

LO-toppen sitt demokrati — ei lita historie om LO-kongressen

I mai er det kongressa for LO. Det er mange ting som skal opp på kongressen. Frå ei lang rekke klubbar og foreningar er det sendt inn framlegg til vedtak. Det er krav om forbud av Norsk Front, mot yrkesforbud, mot kombinerte oppgjør.

Ellers skal kongressen handsame beretninga til LO, eit framlegg til handlingsprogram. Og det skal velges tronfølgar etter Aspengren.

Ein tillitsmann i ei forening med over 1200 medlemmer fann ut at det kunne vere nyttig å kikke på det som skal opp på kongressen. Og kanskje kunne det vere mogleg å få diskutert kongressen i den gruppa av foreninga han var med i.

Han tok heisen opp til sjølvaste hovedkontoret til LO, høgt over Youngstorget. Det gjaldt desse dokumenta til LO-kongressen, sa han til dama med DNA sitt valg- og 1. maimerke på seg bak skranka. Han ville gjerne ha

dei så han kunne sette seg inn i kva som skal opp.

— Nei det går ikkje, sa dama. Dei kan du ikkje få. Eg har fått ordre om å ikkje gje ut nokon ting.

Kva??? Han visste ikkje kva han skulle seie, var det alvor? Men han skulle gjerne fått lest desse dokumenta, han var tillitsmann og med i eit studieutvalg. Og det var jo studieutvalget si oppgåve å informere om slikt.

Men nei! Jau, forresten, han kunne få framlegget til handlingsprogram. Men det var alt. Ho hadde ikkje lov.

Han ga seg ikkje. Ho sto på sitt. Om han ikkje ville høyre på henne fekk han vente til Schaug kom att.

Han venta. Han fekk lov til å se i beretningsframlegget medan han venta. Men det var bare så vidt.

Det varte og rakk. Men så kom då denne Schaug.

Det var fram med historia igjen. Det var desse

dokumenta...

Schaug rista på hovudet. Arrogant. Og sa nei. Det hjalp ikkje med argument. Nei, sa Schaug. Dei hadde sent ut eit eksemplar til kvar einskild forening og det var det. Ingen fleire fekk utan dei som skulle på kongressen. Sa Schaug og gjekk vidare.

Kva vil dette seie? Tenk sjøl. Eit eksemplar til kvar forening, sa Schaug. Eit eksemplar på til dømes 1200 menn. Eller i ei mindre forening. Eit eksemplar til 100 mann. Kor mange vil kunne setje seg inn i kva som skal opp på LO-kongressen. Knappt nokre present av dei som er medlemmer i LO vil vere i stand til å sjå dokumenta.

Slik er «demokratiet» til LO-toppen i eit nøtteskal. Alt skal avgjerast på toppen. Eit vanleg medlem får ikkje lese det som skal opp, ikkje sjå omslaget ein gong.

Korrespondent

Grove løgner fra AUF — tør ikke stille på konfrontasjonsmøter

AUF har satt himmel og jord i bevegelse for å slippe å stille på konfrontasjonsmøte med Odda Rød Ungdom. For å klare dette har de fått god hjelp av SV-eren Britt Vold, ungdomssekretær i kommunen. At det var ungdomsklubben som skulle invitere til et åpent møte var nytt for oss. Vi fikk en helt annen beskjed av en av ungdomslederne, nemlig at vi måtte invitere AUF til det åpne møtet, og det gjorde vi.

LØGNER OM RØD UNGDOM OG UNGDOMSKLUBBEN

For over 4 uker siden svarte AUF ja til å stille på konfrontasjonsmøte. Så ei uke før møtet skulle være trekker AUF seg. For å dekke over at de ikke tør stille, bruker de den løgnaktige påstanden at Rød Ungdom bevisst gikk på tvers av klubben i Tyssedal. Det hele virker litt merkelig — det var nemlig et styremedlem i AUF som tok opp saken i klubben! Han og andre AUF-ere gikk i spissen for å stoppe møtet og fordømme Rød Ungdom. Ungdomssekretær Britt Vold har gjort sitt for å stoppe møtet, hun tar ikke fem øre for å fyre opp om de grove påstandene om Rød Ungdom og klubben. Hun har ikke engang tatt seg den umake å kontakte Rød Ungdom for å klare opp i eventuelle misforståelser!

HVORFOR TØR IKKE AUF STILLE PÅ KONFRONTASJONSMØTE?

Et av kapitlene i den løpeseddelen Rød Ungdom spredde før møtet hadde tittelen: «AUF korrumpert, med nære forbindelser med CIA» AUF kaller det «likplyndring» og «misbruk av en tragisk historie» når Rød Ungdom trekker fram en viktig og avslørende del av AUF sin historie. AUF anklager Rød Ungdom for manglende «finfølelse», men fakta står ved lag: tidligere formann i AUF tok imot penger fra CIA, AUF forsøkte å skjule dette til saken kom fram i avisene. Men er dette eneste gangen korrupsjon og svindel har blitt avslørt i AUF eller DNA? Nei! Vi trenger ikke gå utenfor vår egen kommune engang. Tidligere formann i Odda Arbeiderparti, K.Dahl, ble i høst avslørt for å ha svindla til seg flere tusen kroner. Dette var også en «tragisk historie». «Klassekampen» ble trua med anmeldelse for å ha avslørt Dahl. På toppen av det hele stemte DNA sin kommunestyregruppe alene mot anmeldelse av svindleren

Dahl, enda Dahl hadde innrømt underslag på minst 9 tusen! I dag er folk i Odda og Tyssedal glad for at «Klassekampen» fikk fram sannheten om Dahlsaka.

AUF EN UNGDOMSFIENDTLIG ORGANISASJON

Tårene renner fort i DNA og AUF når deres egne ledere blir avslørt som svindlere. Men hvor var «finfølelsen» da kommunen hevet husleiene til pensjonistene med 48%, eller da de seks kommunearbeiderne ble sparka i høst? Ingen protester fra AUF! Har AUF protestert mot at kommunen ikke vil garantere? Ja, men den flau «støtta» kom etter at Rød Ungdom hadde etterlyst den i et innlegg som ble nekta tatt inn i Hardanger Folkeblad. AUF's «protest» sier heller ingenting om at DNA og SV holdt det skjult for arbeidsstokken i lang tid at bedriften var iferd med å gå konkurs! AUF forsvarer også at bevilgningene til ungdomskubbene ikke blir hevet. «Budsjettet er det samme», sier de — men veit ikke AUF at prisene stiger her i Norge? «Kommunene er i en dårlig økonomisk situasjon», sier DNA og AUF i kor. Men

Odda kommune har råd til å la bedriftene slippe skatt! Kommunen har råd til å gi kommuneingeniøren, kontorsjefen, formannskapssekretæren m.m. flere lønnsklasser over tariffen. Slik skal det vel være etter AUF sin mening. — Pampene i kommunen får det bedre mens folk i Odda får det verre. Lederne i AUF skal selv bli slike pamp, derfor protesterer de heller ikke mot korrupsjon og anna svindel.

UNGDOM OVER HELE LANDET FØRER IDAG EN KAMP MOT ARBEIDERPARTI

«Denne påstanden er så gal at den faktisk ikke fortjener kommentar», sier AUF i sitt avisinnlegg. Hva med de 9000 som har reist kampen på yrkesskolene for tidligere utbetaling av lån og stipend? Hva med de 6000 som protesterte på utvisningen av eleven ved Låksvåg Yrkesskole? Hva med de tusenvis av elever som kjemper for nynorske lærebøker? Hva med de tusener som streiket mot den nye gymnasloven? Hva med ungdommen på Hammersborg som forsvarte klubben sin mot riving, de ble møtt med brutal

Torbjørn Jagland, formann i AUF og Tor Johan Ekkjestøl, formann i Odda AUF.

politivold. Politiet var utkommandert av justisminister Valle fra DNA. DNA sin skolepolitikk i Odda er heller ikke særlig populær. Både foreldre og elever har protestert mot klassedelinga ved Odda barneskole. Lista er mye lenger.

VI UTFORDRER TIL KONFRONTASJONSMØTE

I avisa deres, Hardanger Folkeblad, kan dere skrive spalte opp og spalte ned om hvor «bra» politikken deres er. Men tør dere stå åpent fram på et konfrontasjonsmøte og forsvare politikken deres? Dere er med dette utfordra til nytt konfrontasjonsmøte i Odda!

Hilsen Odda Rød Ungdom

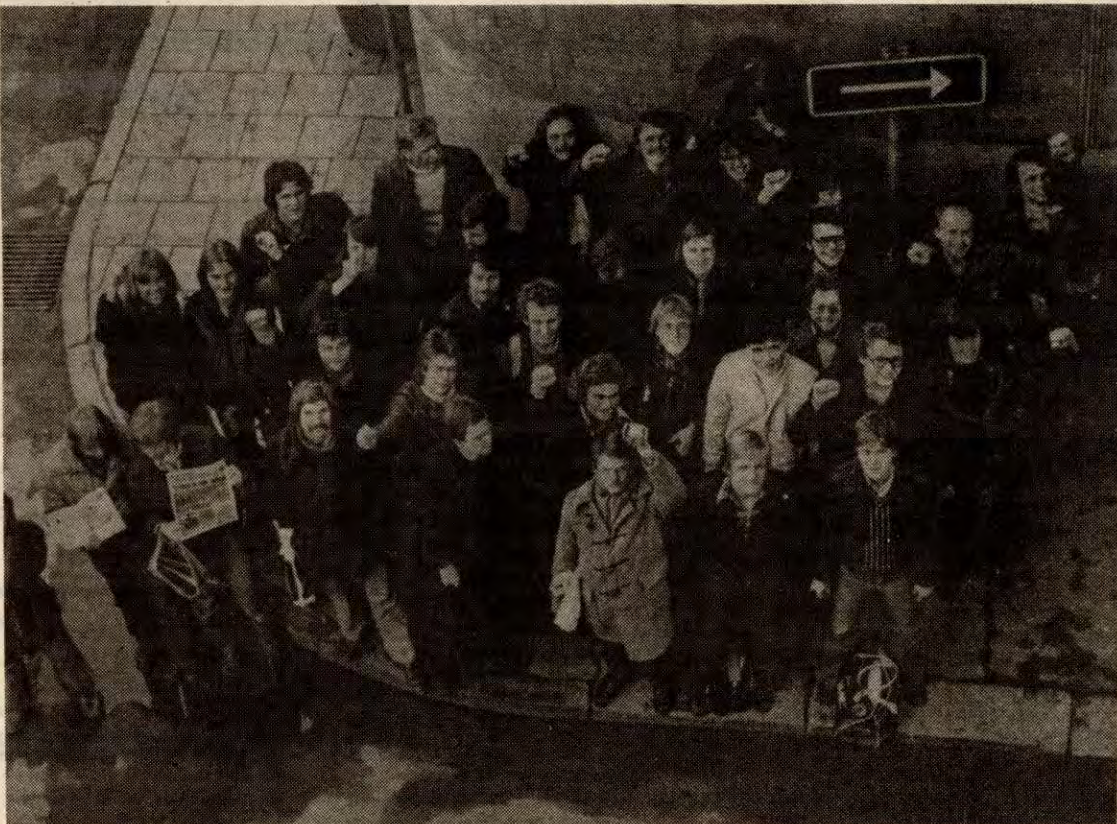
Sverige:

UAVHENGIG SOLDATKONFERANSE FOR FØRSTE GANG!

I begynnelsen av april kunne de lokale soldatfaglige gruppene i Sverige arrangere sin første landsomfattende konferanse. De lokale soldatfaglige gruppene er en svensk parallell til de norske I.O.-gruppene (Interesse Organisasjonsgruppene), og er spredd over militærleire i hele Sverige. Konferansen, som de svenske soldatene sjøl betegner som en milepæl i soldatkampen, valgte en ledelse for hele landet, og det ble bestemt at for framtida skulle det holdes slike landsomfattende konferanser 2 ganger i året.

Det var lagt stor vekt på at representantene fikk diskutere felles problemer i arbeidet ute i leirene, og så smått fikk man også begynt en diskusjon om et framtidig felles program.

(Rødhuva 4/77)

SOLDATTILLITSMENN

På separatmøte for de soldatvalgte tillitsmennene på en områdekonferanse for tillitsmenn i Luftforsvaret i Nord-Norge 23 — 25 mars ble det med stort flertall fatta 3 viktige vedtak:

1) «Full støtte til Bodø-soldatenes kamp mot MG!» I vedtaket streker tillitsmennene opp klare linjer mot det livsfarlige militære lastekjøretøyet M6, og gir full støtte til soldatene i Kp/Bodø, som har reist kampen bl.a. ved boikott av kjøretøyet under en øvelse i vinter. Etter boikotten har Kp-sjefen nærmest gått amok, og har foretatt seg de utroligste ting, bl.a. ved å beskyldte endel av de mest aktive soldatene for å ha villet stille i stand en ulykke med biltypen! Oppå dette er alle de som boikottet ilagt bøter, og noen er plukka ut for å få sivil dom. Soldattillitsmennene ved områdekonferansen tar avstand fra disse overgrepene, og gir soldatene ved Kp/Bodø sin fulle støtte.

Vi vil oppfordre soldater over hele landet til å ta opp denne saka videre!

2) «Full støtte til den avsatte tillitsmannen på GP!» Etter at en tillitsmann ved Garnison Porsanger i Finnmark i vinter «ble funnet skyldig» å ha drevet

streikestøttearbeid for de streikende bryggearbeiderne, har garnisonssjefen fortvilt prøvd å bli kvitt denne tillitsmannen, men mannskapene sa nei. Nå har Forsvarsdepartementet avsatt tillitsmannen! Soldattillitsmennene ved områdekonferansen tar avstand fra dette forsøket på å kriminalisere støttearbeidet for streikende arbeidere!

3) «Støtteuttalelse til 1. tropp/KpA på Andøya.» Etter en aksjon i denne troppen i januar i år har Kp-sjefen etter nå velkjent mønster utpekt «hovedmenn» og «oppviglere», og begjært dem straffet ved sivil domstol! Soldattillitsmennene understreker at aksjonen, som var rettet mot ekstraarbeid langt utover tjeneste- og spisetid, var rettferdig og riktig, og at forsøkene på å kaste tillitsmennene i troppen er grove og udemokratiske.

Disse vedtaka og kampsakene viser at når undertrykkinga skjerpes og kneblingsforsøkene blir stadig mer desperate, da svarer soldatene tilbake, og de lar seg ikke på noen måte kue.

Vi oppfordrer soldater og andre til å følge disse eksemplene fra Nord-Norge: Stå på!

Sit-down på Norsk Ham-
merverk 1/4 -75. Foto:
Bjarne Bringeland. Til nå
har 15 000 sett Ham-
merverkfilmen «Stå på»,
men det er ikke forsent

enda. Sett opp filmen i
elevsamfunna og ung-
domskubbene. Den kan
bestilles fra Norsk film-
senter, Postboks 7198,
Homannsbuyn, Oslo 9.

Kjøp Filmavisa

«For ytringsfriheten og den nasjonale kulturen, mot all spekulasjon og imperialism. Stikkord er temaer som norsk filmproduksjon, arbeiderfilm, barnefilm, filmimport, filmundervisning, faglige spørsmål, filmkritikk.» Slik uttrykker redaksjonen i den nystarta «Filmavisa» – utgitt av Norsk Filmsenter – litt om målsetninga til bladet. Første nummer gir et godt inntrykk, med ar-

tikler mot yrkesforbud og for forsvar av ytringsfriheten, intervju med de som har laga den utmerka Kina-serien som går i TV, mye stoff om Hammerverkfilmen og om NRK's angrep på arbeidernes ytringsfrihet ved å nekte å vise filmen, og artikkel mot den rasistiske Entebbe-film. Det er et blad som ikke bare angår filmfagfolk, men alle oss som går på kino og ser på TV.

Send kulturbidrag til Røde Garde

Jeg synes det er for lite kulturelle bidrag til Røde Garde. Det skyldes sikkert at mange ikke tør sende inn bidrag, at de ikke forstår viktigheten av det, eller tenker at det er ei oppgave for andre, sjøl har de ikke tid. Noen tror kanskje at RG-redaksjonen sitter og morer seg over feil i uferdige dikt. Det tror jeg neppe. Vi må slåss mot slike tanker. De er feilaktige og hører ikke hjemme i kommunistisk kulturkritikk.

Kulturen er viktig og vi må føle ansvar for den. Det er mange grunner for det.

USA og Sovjet rustet til ny verdenskrig, mens de prater om fred utad. Kampen mot det nye nazipartiet, mot yrkesforbud og politiske oppsigelser fortsetter. Enhet norske arbeidere og fremmedarbeidere må vi slåss for. Kampen mot de borgerlige arbeiderpartienes sabotasje av arbeidsfolks kamper og viktigheten av enhet mellom industriarbeidere, fiskere, bønder og skoleelever i kampen mot forverra kår. Og lokale saker folk er opptatt av. Alt dette er saker kulturen må behandle.

En må vite at det en skriver er riktig politisk og diskutere innholdet med andre. Går det på en spesiell sak et sted, er det riktig å innvie folket det gjelder i det du skriver. Borgerlige forfattere vier deres kamp liten oppmerksomhet. Vil vi være revolusjonære må vi vie den sida mye oppmerksomhet. Kulturen er et viktig våpen for oss. Den er et middel til å sveise folk sammen i kamp. Et sviende dikt mot bedriftsledelsen på et streikemøte har en del å si for kampmoralen. Send det inn til RG.

Vær kritisk innstilt til det du skriver. Et politisk riktig dikt, trenger ikke ha bra dikterisk kvalitet. Et dårlig dikt fortjener ikke offentlighet. Gir vi det offentlighet, ser vi bort fra viktigheten av kulturen, er vi karrierejegere som bare vil ha et navn.

Borgerskapet sier «født til dikter» og skiller dikteren fra folket med sin teori. I praksis sier de at vanlige folk er dumme til å dikte. Denne teorien er bare til for å holde folks trang til å skrive sjøl nede. Denne teorien er like bevisst som den kvinnefiendtlige teorien. Borgerskapet vil i enda større grad spre virkelighetsfjerne bøker, for å tilsløre hvilken tid vi går inn i. Vi må beskrive arbeiderklassen som ledende og ikke lidenende. Vi skal ikke gi et bilde på dagen i dag, uten å gi videre perspektiv. Studer «Taler på Yenan-konferansen om litteraturen og kunsten» av Mao. Det er en artikkel til å lære mye av. Følg også med i og abonner på bladet Profil.

Jeg vil oppfordre folk til å tenke varmt på kulturen i Røde Garde. Den er forbanna viktig. Tenk på terroren mot Stovnerungdommen, Hammersborgaktivistene og bryggearbeiderne. Slike fascistiske tiltak mot kampvillige folk avler motstand, og kulturen er fin til å fremme den. Skriv dikt, noveller og prosa til Røde Garde!

Hilsen en ung arbeider

På grunn av plassen er innlegget en del forkorta. Forøvrig slutter vi oss helt til oppfordringa fra «en ung arbeider».

Red.

1 million til Rød Valgallianse og Forlaget Oktober

300 000 kroner til Rød Valgallianse skal sikre muligheten til å spre en skikkelig, revolusjonær politikk til tusener av nordmenn foran valget i høst. Rød Valgallianse – det eneste alternativet som ikke tyter folk øra fulle med valglofter og setter sin lit til stortingsplasser – har ingen andre å stole på enn klassebevisste arbeidere og progressive arbeidende mennesker og ungdommer.

Resten av millionen – 700 000 kroner – skal samles inn til forlaget Oktober for å trykke planene deres med å gi ut et stort antall verk av klassikerne Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao.

Hvorfor er det så viktig å få gitt ut disse bøkene? Hvorfor skal vi bruke av de få ukepengene vi har for at det skal bli gitt ut en haug tjukke bøker?

Det skal vi gjøre fordi i disse bøkene finner vi oppsummeringa av arbeiderklassens erfaringer gjennom nesten 100 år. Det betyr at vi kan lære av andres erfaringer, både seire og feil, slik at det blir lettere å se hva vi må gjøre i vårt land og hvordan vi må gå fram. Bøkene forteller oss også mye om hvordan det kapitalistiske samfunnet er laga, hvorfor det for eksempel er sånn at DNA-regjeringa skiter i arbeidsfolks liv og fisken i havet, og driver oljeutvinning uten skikkelige

sikkerhetstiltak i Nordsjøen, og hvorfor vi må vente oss slike saker og om og igjen av en borgerlig regjering, helt til arbeiderklassen og folket styrter dem og oppretter sitt eget samfunn, proletariats diktatur. Og hvordan skal vi greie det? Hvorfor må vi styrte kapitalismen med våpen i hånd? Hvordan vil vi at et sosialistisk samfunn skal se ut? Hvem må vi passe oss for og sloss mot på veien? Og hva om Sovjet og USA starter en verdenskrig? Hvorfor er det sannsynlig? Hvordan skal vi forsvare landet vårt?

Arbeiderklassens store fordel framfor tidligere tiders utbytta klasser er at det finnes bøker der vi kan finne kunnskaper så vi kan få svar på disse og mange

andre spørsmål. Og vi må gå til disse bøkene og lære, for bare med kunnskaper og en teori for handlingene våre blir den revolusjonære bevegelsen, arbeiderklassen og andre progressive virkelig farlige for borgerskapet.

Det har borgerskapet skjont for lenge siden. De er drit redde for arbeiderklassens teori, og med god grunn. Da Hitler fikk makta i Tyskland laga han bokbål og brente opp Marx og Engels' verker og arbeiderromaner, dikt og skuespill. Da Sovjet blei forvandla fra et sosialistisk til et fascistisk land, blei bøkene til Stalin vekk. For å tilskitne minnet om Stalin, var det nødvendig for borgerskapet å holde folk fra å lese bøkene hans. Og i dag driver Per Egil Hegge og Hans Ebbing hardt for å kaste dritt på Oktobers bøker. Og DNA-idéologene gjør sitt beste for å få arbeidsfolk til å tru at Marx lære er «avlegs!» Men rundt om i landet blir det stadig flere arbeidere som har lest en god del av klassikerne og som veit at denne teoriene er nødvendig for oss.

Alt for lite av klassikernes verker finnes på norsk i dag.

En del er gitt ut på borgerlige forlag, men i dårlig oversettelse, i ufullstendige utdrag og med forord som skal vilde folk så de får en gal oppfatning av marxismen-leninismen. Derfor er den oppgava Oktober Forlag har tatt på seg med å gi ut klassikerne i utgaver som tjener arbeidsfolk, så enormt viktig. Dette arbeidet koster penger, og det haster – vi kan ikke regne med at det skal bli tillatt å gi ut revolusjonære bøker i Norge i all evighet. Vi ungdommer må ta vår del i arbeidet med å spre revolusjonær teori, gjennom å gi penger til innsamlinga, spre bøkene fra Oktober Forlag og kjøpe dem sjøl og studere dem. Vi må kaste alle ideer om at vi er for dumme til å skjønne teorien på skraphaugen. Det dreier seg om teorien om det samfunnet vi lever i, om arbeiderklassens historiske oppgave i å styrte det og opprette arbeidsfolks eget samfunn. Det dreier seg om våre egne liv og vår framtid, vi må studere og lære for å gå ut og forandre verden og vi skal greie det.

SEND PENGER TIL INNSAMLINGA!

Selg revolusjonære bøker og plater!

Den revolusjonære og progressive litteraturen skal ikke være en skatt som vanlig folk må kjempe seg fram til! En MAI-kommisjonær på Østlandet fyrer av denne kraftsalva som bør være en tankevekker for mange.

Den revolusjonære bevegelsens plater og litteratur blir i dag nesten utelukkende spredd gjennom Oktoberbokhandlene og noen få stands. Dette «gar-net» er alt for grovmaska. Vi mangler totalt det nettet av tusenvis små «detaljister» som går ut på arbeidsplassene, i boligområdene og på skolen for å by fram bøkene og platene. Vi må møte folk der de er med det revolusjonære budskapet!

Ta f.eks. avisa «Klassekampen». Riktignok er den blitt dagsavis nå, men alle skjønner at den må selges i løssalg ved siden av. Hvis ikke det skjer vil jo avisa aldri få flere abonnenter og grunnen er lagt for ei sektersk spredning.

– Men «Klassekampen» er vel noe annet enn plater og bøker – folk kan jo ikke akkurat abonnere på plater og bøker?

– Nei, akkurat! På plater og bøker har vi ingen abonnenter. Altså er løssalget desto viktigere!

– Kan du gi oss noen gode eksempler?

– Ja. I den siste tida har noen kamerater hatt spesielt gode erfaringer med å selge den nye sangboka til Oktober, «Raud Front». En kamerat solgte 15 eksemplarer på ett lite møte han var på! Rett rundt hjørnet er ei hel LP-plate med streikesanger fra MAI. Skal det ikke være ei oppgave for alle streikestøtteaktivister å selge denne plata? – Selvfølgelig!

– Du legger stor vekt på å få mange kommisjonærer!

– I praksis er dette et spørsmål om å nå ut til 10 og 100 ganger så mange folk som vi når gjennom bokhandlene. Bokhandlene kan på ingen måte erstatte løssalget fra hundrevis av aktivister. For å knytte kontakter med «nye» progressive folk må vi oppsøke dem – ikke vente på at de tilfeldigvis skulle stikke innom bokhandelen en dag. – Hvordan skal folk som vil bli kommisjonærer gå fram?

– Både MAI og Oktober er igang med å bygge opp et fast kommisjonærnett over hele landet. Skriv til Oktober eller MAI og meld deg som kommisjonær! Du bestiller så platene og bøkene fra Oslo og selger dem videre overalt hvor det er mulig. Det gjelder å se på dette som en politisk oppgave og sørge for å ha ei god masselinje. Kommisjonærer som følger

denne oppskriften kan i dag selge like mye som en liten Oktoberbutikk aleine! Men husk at målet ikke er å få noen snes super-kommisjonærer – målet er å få mange kommisjonærer overalt der folk er samla.

Nazi-attentatet i Tromsø var et varsko om at det kan komme tider da det er plent uråd å drive offentlig salg av revolusjonært materiale. Så, kamerater! – fram for et omfattende nett av kommisjonærer!

bli MAI
kommisjonær!

Kva er oppgavene til ein kommisjonær? Butikksal er ikkje tilstrekkeleg for oss – den progressive kulturen må oppsøkje folk der dei arbeider, bur eller går på skole. Kommisjonærordninga er metoden for å oppnå dette. Kommisjonærane sel plater i laussal på arbeidsplassar, skolar o.l. samstundes som dei agiterer for platene.

Er du interessert – ta kontakt med oss så får du nærare informasjon om prisar betalingsvilkår m.m.

Plateselskapet MAI a/s
Boks 6575 Rodelokka
Oslo 5, Tlf. 02/35 38 61

MAI:

Rockens dekadente verden

For ikke så lenge siden kunne vi se Bob Dylan på TV der han blant annet sang noen av de gamle «protest» visene sine. For to år siden fikk en arkitekt i oppdrag å «pusse opp» huset hans for 50 000 dollar. Da prosjektet nylig var ferdig hadde det kosta 2,25 millioner dollar. Blant de tinga Dylan bestilte var ei stue som han kunne ri på hest gjennom.

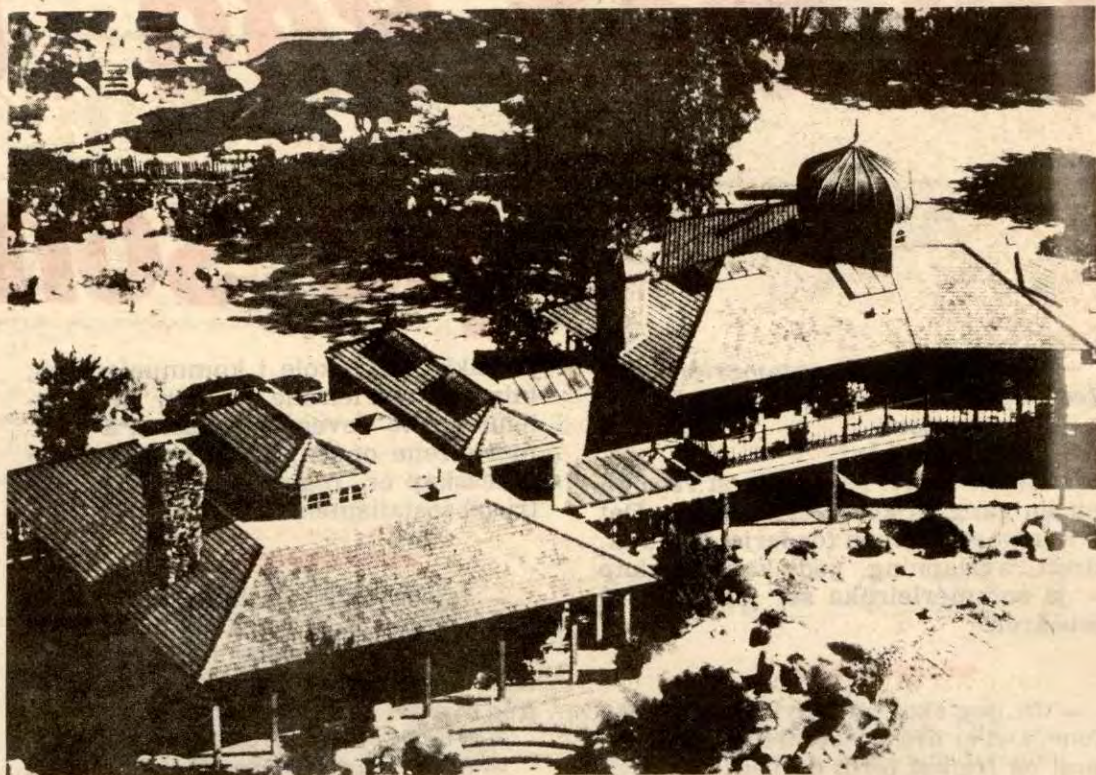
I Los Angeles fineste strøk Beverly Hills og Malibu bor Bob Dylan og ei lang rekke

andre rockestjerner i sus og dus. De velter seg i penger som ungdom over hele verden har betalt for platene deres, penger som er sugd ut av vanlig ungdom for å spre reaksjonær ideologi og høste store profitter for plateselskaper og stjerner. Keith Moon fra The Who har et hus til 800 000 dollar. Gruppas originalversjon av musicalen Tommy spilte inn 5 millioner dollar. Folk som Joni Mitchell, Ringo Starr, Mick Jagger og Rod Stewart

lever i lignende palasser. Pengene fra ungdommens lommer strømmer inn. Fleetwood Macs siste LP ga hvert av gruppas medlemmer ca. 40 000 dollar i fortjeneste.

Den britiske bluesangeren John Mayall har et hus til «bare» 230 000 dollar. Til gjengjeld har han satsa sterkt på pornografi. Han har et helt bibliotek fullt med pornografiske bøker ordna alfabetisk, og bunnen i svømmebassenget hans er et svært porno-maleri.

I det sosiale livet skjærer også dekadensen i øya. Stjernene går på besøk til hverandre — det de gjør da er å røyke narkotika og høre på hverandre plater. Men det er bare superstjerner som får møte de store kanonene. De fine skal omgås de fine, de nest fineste med de nest fineste osv., etter et sinnrikt system. Alice Copper uttrykker den reaksjonære ideologien blant stjernene: «Hver og en søker sitt eget nivå. Ei gruppe med bare to singler har ikke betalt nok avgift. Disse folka er ikke «kule» nok for å få snakke med Paul McCartney. Hvis

Bob Dylan 2,25 millioner dollars palass.

Rod Stewart og Britt Ekland i sitt engelske herskaps hus i Los Angeles.

de tar sin del av intervjuer og får noen hits, kan de kanskje bli venner en dag».

Skal vi ikke ta konsekvensen av at vi veit at rockestjernene lever et dekadent millionærliv på

verdens ungdoms penger, at deres livsstil er uhyre reaksjonær og at rocken ønsker å gi ungdom slike reaksjonære drømmer for sitt eget liv, og vende ryggen til rocken? Skal vi ikke i

stedet bygge vår musikk på folkelig, nasjonal og progressiv kultur fra vårt eget og andre land? (Opplysningene er henta fra en artikkel i Time)

Tron

Kast rocken på dynga, lær av folkenes musikk

Kamerat Tor hevder i RG 3/77 at rockemusikken er en brukelig musikkstil, at den har vært prega av «kapitalens ensidige satsing» men i hovedsak er den amerikanske proletarungdommens musikk, at vi må spille rock for å nå ut til arbeiderungdommen i Norge osv.

Disse argumentene begynner å bli velkjente. De er i seg sjøl det beste beviset på at borgerskapet og USA-imperialismen står spesielt sterkt på ungdomsmusikkens område.

«Rockemusikken er arbeiderungdommens musikk». Dette er og blir feilaktig, uansett hvor ofte det gjentas. Rockens klassekarakter er avhengig av hvilke interesser den tjener. Rocken har spredd USA-imperialismens reaksjonære og råtne ideologi på samme måte som borgerlige arbeiderpartier i vesten har gjort det. Ingen som har brukt øra sine og tenkt gjennom innholdet i de siste 10 — 15 åras skvalder fra

poplister og diskoteker kan unngå å legge merke til at dette er hovedinnholdet. Når man likevel påstår at rock «er» arbeiderklassens musikk blir det en argumentasjon på linje med at vi må «bruke» Donald Duck fordi Donald «er» arbeiderbarnas kultur, at de borgerlige arbeiderpartiene «er» arbeiderklassens partier fordi de har pressa arbeidere til å stemme på seg osv.

Er ikke dette et revisjonistisk syn, så er ingenting det.

Bak kamerat Tors og mye av Rolfs argumentasjon ligger en påstand om at musikkpolitikken er prega av at vi er for døvhørte overfor rockemusikken.

Tendensen til å avvise alt har ganske sikkert forekommet, den er feilaktig fordi en skarp ideologisk kamp mot rocketradisjonen blir verdiløs dersom vi ikke evner å lære kritisk av denne og andre av borgerskapets kulturelle retninger.

Men er denne tendensen overordna blant progressive og i musikermiljø? Tvert om

er hovedtendensen at man under dekke av å lære kritisk overtar alt for mye, fordi betydninga av dette «kritiske» ikke er skikkelig forstått. Å «lære kritisk» av rocken betyr å føre kamp mot rocken. Rocken er i all hovedsak reaksjonær og det er få ting vi har å lære av den i forhold til alt det vi skarpt må avvise.

Mange kamerater som er enig i disse prinsippene lander på at vi likevel må legge stor vekt på rock for å nå ut til ungdom i dag. Jeg sto sjøl ei tid på dette standpunktet. Men er det riktig? Se på rockeindustrien sjøl. Her vrimler det av smarte producere på jakt etter nye folkelige elementer de kan radbrekke. Reggae er nylig blitt forvandla fra vestindisk folkemusikk til reaksjonært, metafysisk vås i plateindustriens hender. Disse folka har skjont det mange av oss ennå ikke skjønner — nemlig at ungdommen er svært lite tilfreds med rocken, og svært gjerne vil høre nye ting, inkludert andre lands

musikkformer. Det er slike nye, politisk «friske» ting som gjerne slår an best på rockemarkedet. Dette viser feilaktigheten av tesen om at vi må bruke rock på det form-messige planet.

Spørsmålet om å nå ut til massene er et politisk, ikke formelt spørsmål. Det er avhengig av at vi skaper musikk som er drivende og fengende i det å få ut politikken vår. Her kan enkelte ting fra rock også brukes. Men det finnes en masse annen musikk som det norske folket gjerne vil høre, som de i mange tilfeller heller vil høre, som lettere står i stil med revolusjonære tekster osv., som ikke oppfattes som ekko av imperialismens store rockemaskin, og som det (hos oss sjøl) ikke eksisterer store og vesentlige revisjonistiske illusjoner om. All denne musikken er det vi først og fremst må lære av, og i første rekke må vi lære av og bruke den musikken som har støttet opp om folkets kamp i Norge og overalt i verden.

KJELL.

Chicago har aldri vært progressive Aakervik!

I RG nr. 1 for i år nevner Rolf Aakervik den amerikanske rockegruppa «Chicago» som et eksempel på ei gruppe som i sin tid var progressive. «... men vi hadde jo under flower-power-tida progressive rockeband som Country Joe and the Fish og Chicago.»

Det skulle være artig å høre hvilke argumenter Aakervik bruker for å karakterisere «Chicago» som progressive. Etter min mening har «Chicagos» musikk aldri vært progressiv. De har aldri kommet seg ut over det helt allmenne og banale, som f.eks. i den kjente «It better end soon». «Folk sulter og dør... nå må det snart bli slutt, min venn.» Slikt pjatt kan knapt kalles borgerlig humanisme engang! Og progressivt ...! Nei, dette må du forklare, Aakervik!

Det er helt riktig at «Chicago» prøvde å skape seg et image som

progressive. På omslaget til den andre LPen deres, sier de, f.eks.: «Med dette albumet, tilegner vi oss selv, all vår energi og all vår framtid til revolusjonen og revolusjonen i alle sine former.» Det er imidlertid et velkjent fenomen at popgrupper skaper seg originale image for å selge bedre. Dette kommer klart fram bl.a. i artikkelen «Klassefienden i wrangler» i RG nr. 9—76.

Ei historie hører med til slutt. Da «Chicago» skulle holde konsert i Oslo 3. mars i år, møtte de rett og slett ikke opp! Utstyret stod i Ekeberghallen ferdig til bruk, men da flyet fra Göteborg blei 1 1/2 time forsinka p.g.a. været, mente Robert Lamm, Peter Cetera og Co at det kunne være det samme ... 4 700 forhåndsolgte billetter var en bagatell for divaene med 80 gullplater i USA.

Jens

Abonner på Lenin-serien

BESTILLINGSSEDDER FOR LENIN-SERIEN

Jeg bestiller med dette abonnementet på Lenin-serien i 12 bind, fra og med det første bindet som kommer.

Av de binda som alt er kommet ut, ber jeg om å få tilsendt følgende med samme rabatt som resten av serien:

- bind 11: «Venstre»-kommunismen
- bind 2: Hva må gjøres?
- bind 6: Imperialismen

Jeg ønsker gruppeabonnement med...eksemplarer av hvert bind.

Jeg forplikter meg til å betale for hvert boksending innen 14 dager etter at bøkene er kommet til meg. Prisen jeg skal betale for hvert bind er bokhandelsprisen med 15% rabatt.

Navn

Adresse:

Postnr./sted:

Send slippen inn til Forlaget Oktober, boka 6875, St. Olavs pl., Oslo 1 — eller lever den til din Oktober-bokhandel eller Oktober-kommisjonær lokalt.

Bli med Rød Ungdom på sommerleir

NEI! NEI! IKKE REIS PA SOMMERLEIR!?

— Har du vært på sommerleir med Rød Ungdom før?
— Ja, to ganger.
— Skal du dra i år?
— Det er klart! Har du først vært på leir en gang så kommer du igjen. Det er den beste formen for ferie. Politikk, idrett, avslapning, godt kameratskap — ja sommerleiruka ser jeg fram til hele året!

— Ja, jeg skal på leir i år også sier Tone. Det er bra ferie, men jeg drar dit først og fremst fordi du lærer så mye

politikk. «En skole i kommunismen», blir sommerleirene til den marxist-leninistiske bevegelsen kalt. På sommerleirene oppdager du hva virkelig fellesskap er. Ingen ting gir deg mer tru på sosialismen!

— Jeg har aldri vært på leir før, men har bestemt meg for å dra i år. Noen kamerater av meg har mast på meg i flere år, så nå har jeg bestemt meg for å se hva det er de skryter så fælt av.

— Hva var det som overbeviste deg?

— En av kameratene mine kom med

et vektig argument ved siden av det derre med mye ferie og politikk og sånn. «Er det ikke viktig at vi som vil forandre dette samfunnet bygger opp kampgløden i sommerferien? Skal ikke vi benytte ferien til å bli bedre rusta til kampen for sosialismen? Klart vi skal!», sa han. Kampgløden hans er det hvertfall ikke noe å si på hver gang han kommer hjem fra leir, så i år slår jeg følge!

— Har du vært på sommerleir med Rød Ungdom?

— Nei!
— Skal du dra i år?
— Nei!
— Hvorfor ikke det?
— Fordi jeg hater kommunismen!

Til alle RG-lesere som enda ikke har bestemt seg. Les intervjuene en gang til. Ikke minst reaksjonens røst burde være en oppmuntring til å dra på leir. Aspengren og Hilmar Reksten hater sommerleirene våre som pesten!

«Vi må støtte alt som fienden bekjemper, og vi må bekjempe alt som fienden støtter». Mao Tsetung.

Meld deg på sommerleir idag!

«Rød Ungdom - en tvers igjennom demokratisk organisasjon!

Røde Garde har hatt en prat med Knut, fra Oslo. Han er gymnasiast og har nylig blitt medlem i Rød Ungdom.

— Først vil jeg kritisere Rød Ungdom litt, sier Knut. Rød Ungdom er altfor lite offensive! Ta skolen min f.eks. — før 1. mai i fjor fikk jeg helt tilfeldigvis se ei veggavis. Jeg gikk der som helt isolert ikke-organisert progressiv og hørte ikke et ord om hverken Faglig 1. maifront eller Rød Ungdom. Hvordan skal vi egentlig få mange medlemmer med en slik praksis?

— Hvorfor meldte du deg inn?

— I lang tid var jeg det jeg vil kalle «motløs revolusjonær». Jeg skjønte at kapitalistene utbytta arbeidsfolk, at supermaktens rivalisering ville føre til verdenskrig og at vi måtte forandre hele systemet. Likevel fant jeg ingen løsninger der jeg gikk å grubla for meg sjøl. Etter at jeg begynte på studiesirkel i Rød Ungdom og blei med i 8. marskomiteen og 1. mai arbeid, tok noen organiserte

opp spørsmålet om medlemsskap i det kommunistiske ungdomsforbundet med meg. Gjennom disse diskusjonene fikk jeg øya opp for at vi ikke har bruk for folk som bare går og tenker, men folk som jobber aktivt sammen med andre ungdommer som mener det samme som en sjøl.

Jeg er sikker på at det går hundrevis av progressive skoleungdommer rundt i landet som vil forstå dette bare Rød Ungdommere diskuterer det med dem!

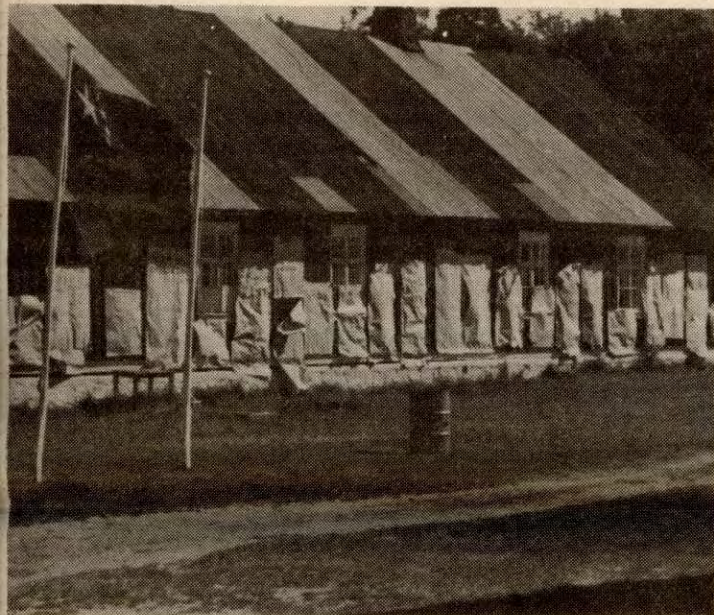
— Kan du si litt om de erfaringene du har fra det indre livet i Rød Ungdom?

— Rød Ungdom er en gjennom demokratisk organisasjon! Borgerskapets og revisjonistenes hets som framstiller medlemmene som en saueflokk som bare tar imot direktiver fra ledelsen er bannfalsk. Det som er så bra med Rød Ungdom er at alle kommer til orde med sine meninger

og at uenighetene blir løst gjennom diskusjoner. På denne måten blir vi en enhetlig kamporganisasjon der medlemmene er konsolidert på den politiske linja.

— Får du gjort mer politisk arbeid etter at du organiserte deg?

— Uten tvil. Ikke bare at jeg får gjort mer for revolusjonen i Norge — jeg har også blitt mye sterkere politisk. Gjennom diskusjoner lærer jeg av de andre kameratenes erfaringer og blir på denne måten bedre rusta til å kjempe for en revolusjonær politikk blant vennene mine og i klassen. Jeg har skjont hvor viktig det er at vi er organisert om en riktig politikk og under en sterk ledelse. Jeg vil oppfordre alle som går og tviler — ta skrittet fullt ut nå. Meld deg inn i Rød Ungdom.

På sommerleirene blomstere veggavis diskusjonene. Veggavisene er et godt eksempel på demokratiet på leirene.

Østlandet	16 - 23. juli
Sørlandet	31. juli - 6. august
Hordaland	7 - 14. august
Sogn og Fjordane/Møre og Romsdal	7 - 14. august
Trøndelag	6 - 13. august
Nordland	7 - 14. august
Troms	7 - 14. august

Leiren vil koste 275 kroner, hvorav 75 kroner skal betales når du melder deg på som påmeldingsgebyr. Meld deg helst på til sommerleiren gjennom det lokale Rød Ungdom laget. Kjenner du ingen medlemmer kan du skrive til Rød Ungdom, boks 610, sentrum, Oslo 1. Kom på leir!

Rød Ungdom

Klassekamptoga seira 1.mai!

Godt over 20 000 folk gikk i klassekamptog 1. mai! Framgang for revisjonisttoget i Oslo og tilbakegang for Faglig 1. maifront endrer ikke en tøddel på at klassekamp-linja nok et år erobra gatene 1. mai. Størst framgang hadde kameratene i Bergen

der 2500 i år gikk i klassekamptog mot 2 000 i fjor. I de store industristedene Odda og Porsgrunn hadde også klassekamptoga markert framgang.

1. mai blei en seier for klassekamp-linja over sosialdemokratens og revisjonistenes nederlagslinje. Dette

gjelder hele landet. I alle de store byene var klassekamptog det største. I Oslo var Faglig 1. maifront større enn både Samorgs og SV/«NKP»-toget til sammen! På landsbasis gikk ca. 130 klassekamptog av stabelen!

